

OBČASNÍK

Agape Brno

Hluboká 5, 639 00 Brno
tel./fax: 543 213 006, e-mail: agape.brno@tiscali.cz
www.agapebrno.cz

Třetí číslo
červenec 2008

Vážení přátelé, blíží se doba dovolených a krásných letních dnů, na které se většina z nás celý rok těší. Přejeme vám, abyste celé léto prožili tak, jak jste si jej naplánovali, a náš Občasník necht' se podílí alespoň malou měrou na těchto pohodových dnech.

Poslední letošní, a pravděpodobně i úplně poslední, číslo Občasníku vyjde na přelomu října a listopadu.

Ohlasy na minulé číslo

• Reakce na článek na str. 10 v Občasníku 2/2008 ohledně umělého oplodnění:

Vážená paní, plně Vás chápu, že takto uvažujete o svém budoucím dítěti. Je velmi hezké, že pro něj chcete jen to nejlepší i v duchovní neviditelné oblasti. Chtěla bych Vám napsat svůj úhel pohledu, abyste věděla lépe, kudy se vydat. Uklidněte se a přestaňte se trápit. Začněte se už nyní cítit jako budoucí matka a často tak na sebe nahlížejte.

Není náhoda, že žijete v této době, která umělé oplodnění umožňuje. Má Vám vědomí tohoto podle mne napomoci, a nikoli Vás srážet. Je velmi pravděpodobné, že otěhotnění si musíte nějakým způsobem ještě zasloužit, nějakým způsobem změnit svoji duši, aby mohla přijmout Vám souzené dítě (děti). Myslím, že umělého oplodnění se nemusíte tak radikálně zříkat a nemusí se Vám tak protivit, možná by stačilo už jen jej přijmout do života jako jednu z možností, a ne se jej štítit jako odporného vynálezu doby. Uvolníte se, budete-li vědět, že i tato možnost je v záloze. Nebojte se nic, pokud kvalita Vaší duše bude dobrá, zvládnete určitě i umělé oplodnění bez toho, že by přicházející duše byla poškozena. Vše záleží na Vás. Máte jako úkol snášet nyní tu dobu neplodnosti, ta vyšetření apod. Ale Vy zatím u toho jevíte podle mne jakousi nezralost - ponížení, stres - to jsou pocity, které opravdu nemají u početí dítěte co dělat, to cítíte velmi správně. Máte před sebou náročnější úkol než většina žen, ale o to bude poté Vaše dítě kvalitnější, pokud to zvládnete překonat. Musíte se postupně zbavovat svých negativních pocitů v zájmu dítěte, ať jste kde jste, a ne čekat, až bude ideální situace k početí. Vaše duše poté přitáhne vibračně kvalitnější duchy k inkarnaci. Nebo již jej máte u sebe, ale nemůže se na Vás napojit „pro nekompatibilitu“ Vaší duše s jeho? Tak si dejte jasný cíl - povznést svoji duši tak, že tyto lékařské procedury ve Vás budou vyvolávat pouze a jen mateřskou lásku. Čím víc pro dítě vytrpíte s pokorou a láskou v duši, tím víc se Vaše duše bude harmonizovat pro jeho příjem. Při všech vyšetřeních se představujte v objetí Nebeské Matky a širte kolem sebe to nejlepší ze sebe. A shora pomohou, už si najdou nějakou cestu, jak Vám dítě „protlačí“. Pokud totiž toto zvládnete, budete podle mne natolik silná svou energií zabalit eventuálně i zárodeček ve zkumavce. Nehledě na to si myslím, že pokud by se Vám takto úžasným způsobem povedlo přenastavit svoji duši na pozitivní i v dost neideální situaci, že se stane zázrak, a Vy otěhotníte přirozenou cestou. Nebo to spíš nebude zázrak, ale sklizené plody Vašeho nového přístupu. Máte možná z minulého života nějaké nedořešené záležitosti v tomto směru. Máte v sobě podle mne zatím neotevřený velký potenciál vše urovnat a dořešit právě nyní, a současná dočasná neplodnost má zřejmě napomoci Vašemu hlubšímu napojení na Boha, které je po Vás shora žádáno.

Pokud se Vám umělé oplodnění skutečně přičí, je to ale možná popud k tomu, abyste si nějaké dítě adoptovali. To by totiž též signalizovalo velkou krásu duše, pokud byste dokázala milovat cizí dítě jako vlastní. Jak se rozvinete vibračně jako adoptivní matka, prohloubíte si vlastně napojení na Nebeskou Matku, a možná pak další dítě přijde přirozenou cestou, aniž byste o to nějak zvlášť usilovala.

Nebo zatím nechte všechno plavat a nesnažte se o dítě tak cílevědomě. Možná Vaše usilovnost brání přijmout ducha k inkarnaci. Možná je již u Vás, a čeká, až dokončíte určitou fázi svého duchovního vývoje. Doporučovala bych Vám proto z celého srdce se zanořit do vibrací Panny Marie, dodržujte všechny rady z knihy Láska muže a ženy. Pokud tíhu situace nemůžete unést, zavolejte si napomoc svoje strážné anděly, a všechno jim po pravdě vypovězte a svěřte se jim do náručí (v duchu). Potom mějte všechny smysly nastražené, sluch, zrak, nové myšlenky, nové pocity, tak k Vám mohou promlouvat - hloubejte si o tom a často se na svoje anděly obračejte. Také si můžete v duchu barvitě představovat, jak k Vám sestupuje duch a jak se Vám v břiše pro něj připravuje místo.

Posílám Vám na dálku spoustu energie a positivity. Petra

• Reakce na článek M. Štěpána na str. 4-5 v Občasníku 2/2008 ohledně transformace

Martine, děkuji za Váš názor o transformaci.

Já si těch článků o transformaci narozdíl od Vás cením - i když je píší lidé, kteří dané špatně pochopili. Dostala jsem díky nim impulsy, které mi pomohly otevřít jiný úhel pohledu. Člověk takzvaný „šestičakerník“ si vše vyloží po svém, jen aby hnout prstem nemusel. Příznaky považují za průkaz vyvolenosti, za průkaz toho, že jedou v tom správném vlaku - ale není tomu tak - v tom s Vámi plně souhlasím. Ale co se tam ještě dá skrytého vyčíst? Pozor - my zdaleka nemáme u sebe vše, co potřebujeme do budoucna! S tím s Vámi nesouhlasím.

Pokusím se Vám vysvětlit, jak vnímám dění já. Každý z nás, hledajících, má na duši určité vady, a jejich objevení a zpracování může trvat zapeklitě dlouho. Ale času je málo. Jako velká pomoc shora je nyní dána lidem možnost urychlení této práce. Začalo se mi velmi silně rýsovat, že probírka lidí neproběhne hromadnou katastrofou, ale hromadným nastavením zrcadel. Každý sám sobě si nastaví to svoje a sklídí si plody toho pohledu do něj. Představuji si to tak, že se v budoucnu zvýší vibrace Země. Pokud by se tyto vibrace trvale zvýšily bez předchozích opakovaných varování, lidé zkolabují a udrží se jen svatí, kterých vibrace duše vibruje kompatibilně s těmi zvýšenými vibracemi Země. Ostatní zemřou na některou ze svých nově objevených se dosud skrytých nemocí. Proto je třeba chápat, jakým způsobem transformace probíhá. Jedná se nyní o rázovitá zvýšení vibrací Země, třeba několikadenní, vůči kterým je potřeba být otevřeným a bedlivě pozorovat, co se s námi děje. Odkrývají se nám v tomto období naše skryté nemoci, u kterých nemáme sáhnout po tabletě, ale hledat léčení pomocí duchovního přístupu. Máme se jej naučit používat již nyní, aby nás pak nic nezaskočilo. Tím, jak budeme hledat cestu ke zdraví na správném místě, naučíme se ovládat svoje tělesné slabiny - tím se časem naučíme pobývat ze zvýšených vibrací bez negativních pocitů. To bude tvrdá dřina. Ti, co nyní jsou vůči tomuto lhotejní, po zvýšení vibrací nebudou vědět, co si se sebou počít, a nic, na co byli zvyklí, jim už pomáhat nebude. Tak pilně cvičme. Ludmila

Píší nám naši čtenáři

Cesta duchovního bojovnictví

V dnešní době nacházíme na našem trhu velmi mnoho esoterních knih. Většina z nich je kvalitní, ale najdeme v nich i informace, které se často vylučují a někdy jsou i nesrozumitelné.

Již před deseti lety nás výrazně inspirovala tři díla Chōgyama Trunghpy Rinpočeho (Protnutí duchovního materialismu, Shambhalla - Posvátná cesta bojovníka, Cesta je cíl), která popisují vývojovou cestu člověka v tomto století. Připomínají duchovní úkol dnešní generace, kterým je bojovat proti samotné myšlence války a nepřátelství silou kvality vyšší mysli, a tím budovat osvícenou společnost. To je jedním z aspektů buddhismu. Křesťanství nás nabádá k přijetí Krista, což znamená přijetí principu bezpodmínečné lásky ke všemu stvořenému.

Aby se nám podařilo tyto aspekty vnést do života, je nutno přijmout zodpovědnost za pozvednutí našeho vlastního života, uvědomit si, co vytváříme ve svých myšlenkách, co z nás proudí, a jak to všechno ovlivňuje nejen náš život, ale i životy ostatních. Velkou výzvou je zvládnutí a zkultivování naší mysli a emocí a jejich použití k pozvednutí kolektivního vědomí.

Tento styl duchovního bojovnictví obohacený o princip Krista není jednoduchý. Do vlastního života je třeba přinést mnoho malých změn, ze kterých se pak stávají změny velké. Je nutné přijmout zodpovědnost za úkol, který naše generace dostala. Odstraněním boje sám se sebou a s okolím můžeme začít dělat velké věci. Nemůžeme však dělat tyto velké věci a zároveň žít, jak se nám zachce. Dokud nebudeme chápat tyto zásadní otázky našeho vývoje, bude se tento boj neustále projevovat navenek jako agrese a ničení na celé planetě.

Pokud chceme pomoci Tibetu, z něhož pochází tradice lidského, duchovního bojovnictví, je třeba začít okamžitě vytvářet kvality soustředění, odvahy a otevřeného srdce. Je nutné zbavit se strachu a vědět, že síly Temna nemohou nikdy porazit síly Světa.

Apelují na Vaše zkušenosti se sametovou revolucí, kdy jsme tváří v tvář stáli boji a současně byli stateční a laskaví. Zkušenosti máme mnoho a všichni můžeme pomoci. Naše pomoc se může odvíjet různými způsoby, v různých rovinách. Nelze vyřešit problém Tibetu jeho přehlížením s odkazem na to, že nemáme peníze, čas, náladu a že se nás to netýká. Můžeme Tibet podpořit důvěrou v jeho vítězství a modlitbou. Je mnoho způsobů, které nic nestojí, vyžadují jen opravdové soucítění, soustředění a sounáležitost.

Věříme, že všichni lidé dobré vůle na celém světě, za které byla v kopanském klášteře v Nepálu sloužena Phowa, věnují tibetskému lidu v čele s Jeho Svátostí 14. Dalajlámou energii důvěry a odvahy.

Probuďme svá srdce, Jiřina P. Libánská, prezidentka společnosti Átma Do, <http://pomoctibetu.atmado.cz>, www.cakry.cz

• Dobrý den, děkuji za zaslání Občasníků, je to příjemné čtení, které uspokojuje můj duchovní hlad. A Vaše finta s dlobnutím čtenářů se Vám myslím dost povedla, minimálně většina z nás o tom hodně přemýšlela a někteří se i rozhoupali k akci. Gratuluji.

Odpověď pana Staňka v Občasníku na můj dotaz mě však neuspokojila. Pan Staněk odpověděl na jinou otázku než kladenou a z celé odpovědi mi v hlavě zůstaly dvě věty. První a poslední. A místo odpovědi či nápovědy přinesly jen další otázky. Dobře mi tak, a tak radši budu dál číst a hledat odpovědi v knížkách. Iva Š.

• Dobrý den, pane inženýre, k vydávání B. Kočího: Knihu O duchovně léčbě jsem koupila kromě pro sebe i pro svoji přítelkyni a svoji sestru; já sama ji cením hodně vysoko, učí mě upřímnosti k sobě, přesně mi poví, kde jsem a co můžu, budu-li opravdu chtít. A hlavně nedá moc prostoru k okecávání tím lenochem ve mně. A hodně se už proto těším na Pavlovy rozpravy.

Přeju Vám všem ve Vaší práci hodně radosti a nenechte se viklat pochybnostmi; držte pohromadě společenství lidí, kteří se sice nemusí znát osobně, ale vědí o sobě a necítí se osamoceni. To není málo! Díky za všechno. Helena F.

• Z dopisu: Vycit'ování modlitby Otčenáše: Člověk by se měl řídit vlastním vycit'ováním v této modlitbě. Slova „proved' nás pokušením“ (viz Vaše kniha „Češi na prahu 3. tisíciletí“) mohou být zpočátku dobrá, ale časem nebo hřešme-li více, žádáme-li nápravy, neustálým prováděním chybami, může to vést k pýše a modlitba se může stát pro někoho neúčinnou.

Slova „neuved' nás v pokušení“ vedou k pokoře, a tak v konečné fázi jsou správná a modlitba je účinná. Takový je alespoň můj pocit. S pozdravem Josef S.

Z naší práce

• Z dopisu: A ještě mám prosbu, **pokud byste mě mohli nasměrovat** (v „Osobní analýze jemnohmotných těl“ mám zakreslen modrý trojúhelník vně - mám zvlněné všechny tři strany, nejvíce rameno znázorňující harmonii, moudrost a spravedlnost rezonující s trojností Boží). Přiznám se, že moc nevím, jak na daném zapracovat. Na str. 122 knihy se touto oblastí z části zabýváte - uvádíte příklad, jak rozvinout oblasti tvořivosti, aktivity. Bylo by možné naznačit také zbývající dvě oblasti? Popř. jestli je možné mě nasměrovat, kde bych podobný impuls/informaci mohla nalézt?

Odpověď: Vážená paní, co se týká rozvibrovaných ramen trojúhelníku, je lepší se na něj podívat i z pohledu celkové kresby, což já teď nemohu, neboť kopie kreseb si neuchováváme. Myslím si však, že duchovní vývoj lze velmi dobře přirovnat ke školní docházce: Člověk, který nastoupil vědomý duchovní vývoj, je jako žák, který začíná chodit do školy. Kdyby se mu udělala „nějaká“ analýza během jeho školní docházky, určitě se objeví, že jí nemá ještě dokončenou (např. fyzické vědomí = základní škola, duševní = střední škola a duchovní = vysoká). Kdyby se např. v 8. třídě zeptal, co má dělat, když mu v analýze vychází, že docházka ještě není ukončená, odpověď je logická - pokračovat ve studiu. Je jasné, že některý žák by měl přidat v matematice, jiný v češtině, další v úplně něčem jiném. To stejné je ale s duchovním vývojem - pokračovat podle svého nejlepšího svědomí, a ostatní je sice důležité, ale v podstatě druhořadé. Stejně se k tomu, v čem máte nyní „nedostatky“, doberete přirozenou cestou. Červený A.

• Vážený pane Červený, srdečně zdravím Vás i celý kolektiv Agape. Děkuji Bohu, že mohu s Vámi být v kontaktu, že mi taková příležitost byla umožněna. Zároveň **děkuji za 1. díl Pavlových rozprav**, velmi jsem se potěšila a hned se pustila do čtení. Jsem nadšená, nic lepšího se mi nemohlo dostat do rukou. Moc se těším na další části. Angela C.

• Vážená paní doktorko Brzobohatá, **ráda bych Vám moc poděkovala za vyhotovení mé Osobní analýzy jemnohmotných těl**. S velikým zájmem jsem si vše přečetla a ještě mockrát přečtu, Vaše práce je obdivuhodná, co dokážete a jaké máte napojení, je neuvěřitelné, no jejej, zase jsem spadla do mateřské školky, ale těší mě to, protože si to přiznám a budu i nadále na sobě pracovat. Dál a dál chci pracovat na sobě..

Moc moc moc moc jsem ale potřebovala vědět, jak na tom jsem, protože se mi zdálo, že jsem divná já nebo oni. Myslím, že jistě chápete, jak to myslím. Velmi mě potěšilo, že alespoň teď trošinku chápu lépe to, co se mi děje, a proč třeba něčím přitahují lidi kolem sebe, aniž by to tušili oni nebo já, a proč mě to tak táhne se dále ubírat touto duchovní cestou poznání. Vaše analýza mně pomohla zase trošinku se podívat dál za zrcadlo za daleké obzory, které jsou tak blízko nám všem. Alespoň trošinku jsem zase vyšla z mlhy na cestě domůů...k lásce..

Moc moc moc Vám děkuji a Vaše práce je vážně obdivuhodná. Přeji krásný den a díky za Vás. Pavla Ch.

• Dobrý den paní Brzobohatá, dovoluji se na Vás obrátit s prosbou. **Můj manžel se před několika měsíci připojil k určité náboženské skupině, která ovšem dle mého vnímání vykazuje určité znaky sekty**, přestože je oficiálně zaregistrovaná jako církev. Jedná se hlavně o postoj „jediná správná“ víra a důsledku toho netolerance čehokoliv jiného, snaha časově své členy maximálně „vytížit“, takže s rodinou tráví jen nezbytně nutný čas, přestal se zajímat o jakoukoliv jinou literaturu, hudbu, kulturu, atd., protože to je „špatné“, kritizuje a napadá mi moje záležitosti, provozují podle něj okultismus, čarodějnictví, apod., samozřejmě se neustále snaží získat mě (což by mi ani tak nevadilo, protože já se ubráním), ale hlavně naše dvě holčičky (5 a 8 let), což mi velice vadí, jelikož nevím, jaké metody používají při práci s dětmi. Zatím se mi dařilo tomu zabránit, ale nyní mi začal vyhrožovat (před dětmi), že mě poslouchat nebude a udělá si to podle sebe. Mám pocit, že v tomto ohledu na něj skupina vyvíjí nátlak. Asi není náhoda, že zhruba ve stejnou dobu začal na mě vyvíjet silný psychický nátlak i ve vzájemném soužití, zejména obviňování, většinou nesmyslné, ale závažné apod., v poslední době začal stavět proti mně děti a vyhrožovat. K mému velikému smutku mi starší dcerka včera řekla, že pokud nebude věřit v Boha, tak ji Bůh potrestá a pošle do pekla. Chtěla bych Vás v této souvislosti poprosit o následující. Je možné pomocí automatické kresby zjistit, nakolik nebezpečná je daná náboženská skupina? Nebo je určitý „extrémní“ přístup mého manžela způsoben spíše jeho osobními problémy? Nechtěla bych totiž někomu křivdit nebo si dělat zbytečné předsudky. Také bych si ráda ujasnila, kam mám upřít svou pozornost, abych ochránila sebe a děti, případně abych se pokusila vylepšit vztah s manželem. Nemusím asi popisovat, že daná situace mě stojí spoustu energie, myslíte, že by mi mohly pomoci Vaše energetické zářiče? Pokud byste mi mohla v této záležitosti pomoci, můžete mi prosím napsat, jaké údaje ode mě potřebujete?

Mnohokrát Vám děkuji za pomoc a těším se na Vaši zprávu. Se srdečným pozdravem Eva Ž.

Vážená paní, rádi bychom Vám pomohli, ale nenapsala jste, o jako sektu či církev se jedná. Bez toho se dá dělat jen velmi málo. V každém případě jsou všechny sekty stejné - ze začátku jsou svým způsobem pro lidi prospěšné, ale jak člověka pohltí, pak je to naopak. Z naší praxe víme, že spousta lidí po čase "prozří", ale někdy to dost dlouho trvá. Je nám líto, že učení a sugesci sekty podlehnou i inteligentní lidé, kteří jsou pak tak zmanipulováni, že nevidí a neslyší nic jiného. Je to skoro stejná "nemoc" jako gamblerství aj. Mozek daného člověka odmítá cokoliv jiného přijmout. Většinou se s tím nedá dělat vůbec nic. V podstatě i kdybych Vám nakreslila, že daná sekta není úplně v souladu s Prapodstatou, manžel by to stejně nepřijal, ba naopak by se ještě na Vás více rozzuřil. Zde funguje jediné odloučení - buď jen na nějaký čas, nebo trvalé. Jinak budete čím dál nešťastnější.

Srdečně zdraví a spousty sil přeje za Agape Jana Brzobohatá

Výklady snů

Jedná se o skrytou školu výkladu, která umožní těm, kteří mají vysokou míru schopnosti abstrakce, pochopit analogičnost snů a reálných událostí. Přirozeně otiskujeme vždy jen několik snů a jejich výklady, přestože nám chodí desítky dotazů na toto téma. Výklady jsou většinou ty, které by mohly být pro ostatní podnětné, a podle kterých by se čtenář mohl sám pomalu naučit svým vlastním snům rozumět. Často jsou sny „poselstvím z jiného světa“, kterým je dobré rozumět. J. Staněk

• ...Neviem si poradiť s výkladom jedného sna, ktorý sa mi prisnil. A Vás, vážený a milý pán dr. Staněk, by som chcela poprosiť o jeho výklad. Nechcem Vás veľmi obťažovať, mne by stačilo aspoň krátke nasmerovanie. Po prebudení po tomto sne som mala veľmi nepríjemné pocity (strach, smútok).

Obsah sna:

- Nachádzala som sa spolu s mojou sestrou Vierou a sestrinou dcérou Želmírou pri rieke (mala som pocit, že sa jedná o horskú riekú Belú, ktorá preteká L. Hrádkom)
- Boli sme akoby skrytí za zelenými kríkmi
- Sestra Viera s dcérou debatovali. Ja som chodila stále pozeráť na vodu rieky, ktorá nebola prudká, pomaly tiekla, bola takmer stojaca, pomaly stúpala a keď začala stúpať, zhnedla ako káva, netiekla do diaľky, ale akokeby bola v jame.
- Sestre a jej dcére, ktoré boli stále za kríkmi, som povedala, že voda stúpa. Sestra mi odpovedala, že nič sa nedeje, a oni dve sa stále rozprávali.
- Išla som opäť pozeráť na vodu a druhýkrát som informovala, že voda stúpa. Sestrina odpoveď: nič sa nestane, nepreleje sa.
- Po tretíkrát, keď som išla zistiť stav vody - táto bola už von z brehov (vyliala sa tak ako keď sa pohár preleje alebo vaňa vyleje).
- Vrátila som sa za kríky a povedala, že voda už pretiekla. Sestra sa išla pozrieť a skonštatovala, že sa naozaj preliala.
- A zrazu sa na vode objavil okrúhly stôl s obrusom, so štyrmi stoličkami, ktorý nebol potopený, ale akoby stál na vode. My (ja + sestra a jej syn - sestrinho syna som nevidela, len som vedela, že je to on) sme stôl a stoličky odniesli nabok a už bolo dobre - taký som mala pocit. (Keď sme brali stôl, nezabárali sme sa do vody, nič nebolo od vody mokré.)
- Ešte je tu treba pripomenúť, že stôl so stoličkami, ktorý som videla vo sne, bol ten istý (dokonca aj obrus som poznala), ktorý sme mávali v obývačke vo Zvolene v byte, kde som so sestrou a rodičmi bývala (neskôr som tento stôl používala ja vo svojej domácnosti až do nedávna, kým som sa presťahovala).
- Aj keď záver sna vyznel pozitívne, zobudila som sa a mala som veľmi nepríjemný pocit.

Výklad: Stoupající voda v řece znamená, že Vaše podvědomí registruje stoupající nebezpečí, které se vylitím zrealizuje. Stůl se stoličkami na vodě je způsob života, stolování, komunikace v rodině, který jste měli ve Zvolenu s rodiči. Stál na vodě a ani Vás se voda nedotkla. Znamená to, že ani obecná pohroma se Vás netkne, když udržíte společenství se sestrou a rodiči a jeho atmosféru. Je to příslib pomoci pro Vás. J. Staněk

• Milé Agape, moc bych chtěla poprosit o výklad snu, který se mi zdál na Velikonoční pondělí a dost mě vyděsil (pokud samozřejmě uznáte za vhodné tak učinit.)

Zdalo se mi, že jsme šli s mým 1,5 ročním synem a spolužačkou ze základní školy do nějaké chaty, ze které bylo uděláno pohostinství a dávali jsme si tam zmrzlinu. Na zahradě pobíhal černý doberman, ale já si řekla, že když se nebudu bát, tak nám neublíží. Pak jsme se tam zase vraceli, protože jsme si chtěli dát ještě jednou a u vchodu hlídal ten černý doberman a já tentokrát měla obavy, aby nás nepokousal, ale spolužačka řekla, že jen hlídá a nic neudělá. Když jsme byli uvnitř, tak jsem si uvědomila, že už vlastně žádnou zmrzlinu nechci, neboť jsem již přelázaná a ptala jsem se znovu syna, jestli tedy chce, on že ano, ale místo zmrzliny mu dali jakýsi nápoj ve zkravce, kde byl alkohol, tak jsem mu to nedala a vypila to sama. Pak jsme vyšli ven a já se dala po cestě nahoru, ale můj syn začal najednou utíkat dolů k silnici, kde právě projelo auto. Vykřikla jsem na něj, ať zastaví, ale on neposlouchal a vběhl na silnici, kde zrovna couvalo velkou rychlostí to auto, co předtím projelo, a mého syna srazilo. Já se rozběhla za ním dolů a křičela bolestí a žalem u jeho ve smrtelné křeči se zmitajícího těla. Křičela jsem, ať někdo zavolá záchranku, i když už jsem věděla, že je pozdě a moje spolužačka na celý výjev jen nezúčastněně hleděla. Pak jsem se hrůzou probudila. Ještě teď když si na to vzpomínám mi to vháni slzy do očí, a i když vím, že ten sen mi něco jen symbolicky ukazuje, je to pro mě hodně silné. Proto vás moc prosím, je-li to možné, o výklad.

Děkuji mockrát, Eva P.

Výklad: Sen je nějaké varování, ale nevím před čím. Možná před tím, chtít si dávat zmrzlinu neboli si užívat, a nevěnovat se dostatečně dítěti. Také před špatnou společností, (kamarádka-pes nic nedělá) která Vám uspokojení stejně nepřinese. (Nakonec Vám ani ta zmrzlina nechutná, spíše alkohol, tedy oblnutí.) Hrozba by se měla týkat cest, Velikonoční pondělí neboli cesta do Emauz. Vyhnul bych se cestování s pochybnou společností. J. Staněk

• Byla jsem na procházce se svým mužem a naší kočkou. Seděli jsme na louce, svítilo slunce, kočka běhala okolo nás, bylo to příjemné. Začali jsme hovořit o medvědech a rozhodli jsme se, že raději půjdeme pryč, protože kolem nás by se mohl potulovat nějaký medvěd. Scházeli jsme z kopce a najednou jsme došli do chládku, přestalo svítit slunce a začalo být chladno. Uviděla jsem kousek od nás stát mou matku (od této chvíle už můj manžel ve snu nefiguroval). Podívala jsem se na matku a věděla jsem, že není živá, že přišla „z jiného světa“. Říkám jí, ať jde pryč, a ona na to, že jí TO musím vrátit. Nevěděla jsem, co tím myslí. Najednou jsem měla v ruce růžový lístek a na něm číslo 8 (narodila jsem se 8. května). Hodila jsem lístek na zem a chtěla na něj šlápnout, ale stále poletoval. Tak jsem se otočila, že odejdu, ale všude začaly poletovat stejné lístky. Matka stále opakovala, že jí TO musím vrátit. Napadlo mi, že když budu nějakým způsobem hlučná, neuslyším ji, a tak jsem zapnula pračku (najednou byla vedle mě). Poslední myšlenka patřila kočce, že na ni musím dávat pozor. V celém snu jsme všichni hovořili jen v myšlenkách - telepaticky. Žofie

Výklad: Vážená paní Žofie, Váš sen o Vaší matce je poměrně závažný. Jak jste se procházeli na louce a slunci, vše bylo příjemné, to jste byli ve Vám přináležící rovině astrální (záhrobní) dimenze. Sestoupili jste z kopce do chládku, přestalo svítit slunce a bylo chladno a uviděla jste matku. To jste sestoupili do chladnějších rovin záhrobní. Manžel už tam nebyl, netýká se ho to. Matka byla živá a Vy jste jí řekla, aby šla pryč. Je to odmítání jí jako bytosti. A ona na to, že to máte vrátit. To je vděčnost za možnost života, odříkání a ztrátu toho, co kvůli Vám zřejmě ztratila, tj. pravou lásku. Asi nedostala v životě to, co chtěla, a proto pak pila. Nechcete o matce nic slyšet a chcete vnitřní varování zadupat. Jenže toto je varování matky z druhého světa a ten ji podporuje. (Všude listky.) Naprosto vylučte jakékoli negativní hodnocení matky z mysli, vzpomeňte na vše pozitivní a požádejte Boha, aby jí za pozitivní dal odměnu. Třeba za ni nechte sloužit mši, nebo udělejte nějakou pouť třeba na Turzovku. Odproste Boha za dosavadní negativitu, ač se Vám zdála oprávněná. Byla oprávněná jen z pozemského hlediska. Matka byla jen nešťastná, ne zlá, a nikdo jí nepomohl, proto pila a spáchala sebevraždu. Nevyšla jí láska a ona po ní velice toužila. Jinak to čeká Vás. Pozdravuje J. Staněk

• Prosim o výklad těchto následujících tří snů: 1. Přítel je na pohřbu, on je v rakvi a zároveň v průvodu. Jde za rakvi jako pozůstalý a na hřbitově je ten, který pouští rakev do země.

2. Přítel je v koncentračním táboře, stojí u zdi s ostatními odsouzenými k zastřelení, ale přitom je v popravčí četě a velí.

Výklad: Oba sny mají stejný smysl. Poukazují na to, že dotyčný svým chováním si připravuje konec něčeho v životě, nějaké etapy, možná i zdraví nebo vztahu. Je to varování. Možná to dovysvětlí třetí sen.

3. Někjaká skupina jej žene a on utíká, sráz, padá, zachytí se za šle a visí.

Výklad: Tedy žije a pohybuje se ve skupině lidí, která je žene do životního debaklu. Bude mu ale dána šance, to je to zachytí se za šle, a zachrání se tehdy, když mu někdo pomůže. Je to varování před lidmi okolo a upozornění, že v pádu se má ohlédnout po pomoci. A také, že má přece jen ochranu. J. Staněk

Otázky a odpovědi

• *Měla bych ještě jeden dotaz na pana dr. Staňka a to, zda by mohl nahlédnout na **DUCHOVNÍ PŘÍČINY BORELIOZY?***

Je mi 33 let, boreliozu jsem měla diagnostikovanou před 8 lety. Potom mě tři roky trápily teploty, hledala jsem různé způsoby uzdravení, až jsem konečně pochopila, že musím hledat u sebe. Dostala jsem se k etikoterapii a na jednom semináři jsem prožila Boží přítomnost, od té doby se mi život otočil o 360 stupňů, rozhodně sice nebyl jednodušší, ale byl hlubší a radostnější. Následovaly 3 zdravé roky, ale před dvěma lety se borelioza zase objevila, tentokrát ve svalch a nervech, což se projevuje hlavně svalovými bolestmi, se kterými se dá momentálně fungovat, ale jak dlouho? Stále se ptám sama sebe, co mi má borelioza říct, hledám a vím, že musím jít hlouběji a odkrývat další vrstvy potřebné k uzdravení. Někdy odkryji něco hodně starého a bolavého a dojde k přechodnému zlepšení, ale vím, že je to jen dílčí, že hlavní příčina mi stále uniká, mám pocit jakéhosi špatného programu, který mám v sobě zakódovaný a který mi brání úplnému uzdravení. Prosim shora o pomoc a vedení a v srdci se snažím stále uchovávat naději. Obecně prožívám v současné době tuto nemoc jako dar, který mě mnoho učí, ale byla bych Vám velmi vděčná za pomoc při mém hledání na cestě k uzdravení na všech úrovních. Pokud to bude možné, těším se na Vaši odpověď.

Odpověď: Milá paní, také jsem dlouho pátral po duchovní příčině boreliozy. Měl jsem ji v posledních 15 letech již 5 krát, tedy tu nalenou a léčenou. Je to kolem mých včel tak zaklíštěné, že jich za rok chytím 50.

Dlouhodobé následky, jak správně píšete, se v nejmírnější formě projevují ztuhlostí kloubů, celkovou malátností, stěhovavou bolestivostí svalů bez příčiny, neurčitými nervovými a očními potížemi. Jednou to vymizí, jindy se vrátí. Celé ty roky jsem bádala nad duchovními příčinami a účinnou léčbou a nic jsem nenacházel.

Až letos v 6 týdenním půstu se mi vyjasnilo vše. Borelioza je mor poslední doby, který má opravit chování těch, kteří si varování zaslouží. V symbolice je to rozvrat imunity, kdy tělo se není schopno svoji silou plně ochránit. Imunita koreluje s Řádem stvoření, její nedostatečnost je analogická s nedostatečným respektováním Řádu.

V čem? V životasprávě a harmonii s přírodou. Životaspráva je v první řadě výživa. Když jsem letos v jarním předvelikonočním půstu komplexně přešel k vegetariánskému stravování s minimem mléčných výrobků a vajec, k jídelnímu režimu s jednou denně se dosyta najíst, jinak ovoce zelenina vařená, syrová. Kvůli lepku jsem omezil na minimum pšenici (mimo špaldy), nasadil hodně věcí bio, po dvou týdnech jsem se cítil plně fit. Zůstala ztuhlost kloubů a tendence k zánětům močových cest (alkalická moč). Po nasazení koloidního stříbra zmizely záněty, po pokusném nasazení koloidního zlata jsem jen zíral. Zmizela ztuhlost kloubů a svalů a neurčité nervové příznaky. Vitalitu a imunitu také výrazně napravuje jarní (méně letní) zelený elixír: do mixéru 200 ml vody, kolem 15 vršků kopřivy, 5 mladých bršlic kozi packa (všude plno), 20 lístků jitrocele východního (kopinatý může být, ale kazí chuť) hrstka vršků svízele přítuly, 10 řebříčků, několik lístků kontryhele a kousek rdesna. Vždy co je, pouze kopřivy jsou nenahraditelné. Mixovat asi 5 minut na zelenou kaši a přefiltovat na kuchyňském sítku s vylišováním. Denně čerstvě pít. Uvidíte zakrátko, co to s vámi udělá, jak napravuje trávení a imunitu. Je možné střídat s vršky vojtěšky a jetele, jen to s nimi není moc dobré. Cítím, že borelioza je v pozadí obrovského počtu potíží všeho typu a narůstá. Je to nemoc Armagedonu a medicína zvládá jen její akutní fázi. Kdo si neuvede imunitu do plného fit stavu, dopadne bledě. Třeba to jde i jinak, ale mně se to s boží pomocí povedlo takto. J. Staněk

• *Dobrý deň, ani sama neviem, čo presne napísať. Čo všetko. Som mamička 1,5 ročnej dcéry. Je to náš malý anjelik. Len sa trápime kvôli tomu, že má často záchvaty zúrivosti, a to nám lekári len povedia, že to je obdobie vzdoru a že si to nemám všímať. Ale ako sa to dá, keď sa hádže o zem a búcha si o stenu, o zem a všade možne hlavičku. Chcela by som sa poradiť o tom s Vami, že ako to riešiť?*

Ďalší náš problém spočíva v tom, že žijeme u svokrovcov a je to veľmi ťažké, lebo do všetkého zasahujú. No a svokra je doma na dôchodku a ja s ňou celé dni doma, pretože som na materskej. Vôbec nerešpektuje nič, čo sa malej týka a nedá si to ani vysvetliť. A mňa to privádza do šialenstva, už som si na ňu aj alergiu vypestovala. Nechcem, aby som s ňou mala taký vzťah, ale neviem sa tomu ubrániť.

No a práve včera som zase zažila jeden „nádherný“ deň, keď manželka môjho otca /naši sú 14 rokov rozvedení/, využila toho, že som k nim prišla a môj otec nebol doma. A začala na mňa útočiť, že si nepravje, aby som ju ohovárala. Čo vonkoncom nie je pravda, ale ju nik nepresvedčí. Môj brat sa na mňa ani len nepozrie /má za manželku jej dcéru/ a môj otec len jej prítakáva a nikdy sa ma nezastane. Takže na to ostávam sama. A keď do mňa niekto zapára, ako keby osa bodala, tak už neviem, kam z konopy a príde mi to ľúto, je mi do plaču a nedokážem sa brániť, iba krikom, lebo ma jednoducho nepočúva, čo ja hovorím. A následne na to mi povedala, že mi chýba inteligencia očividne, keď sa tak správam a tiež, že je obraz inteligencie, že mi dieťa ešte plienky nosí. A vyhodila ma s malou z bytu. Hneď som mojej mamke volala, že čo mi povedala a urobila, a ona so strašným pohľadom vyšla, strčila ma a moju malú aj s kočíkom buchla o dvere výťahu. A šťastie, že som ja stála na schodoch, lebo by moja malá zletela dolu. A ešte do očí mi povedala, že ona nič také neurobila. A ja som oľutovala, že som tam šla, keď nik tam nebol, lebo na to nemám svedkov. Veľmi by som potrebovala Vašu radu, lebo už pochybujem, že som fakt ja tá normálna. Prečo sa mi v poslednej dobe len zlé veci stávajú? Môžem si niečím za to sama? Viem, že na takéto otázky mi asi vy neodpoviete, ale ja už neviem, s kým sa o týchto veciach porozprávať. Lebo začínam pochybovať o mojom rozume. Neviem, či je možné si objednať nejakú automatickú kresbu na ochranu, aby to všetko do mňa tak nevchádzalo. Všetko si veľmi púšťam k telu. A aj keď viem, že by som to nemala, ale neviem to zmeniť. Prosím, nemyslite si o mne nič zlé, ale som v takom rozpoložení.

S pozdravom Darina K.

Odpoveď: Vážená pani, podle toho, co píšete, asi byste chtěla radu kolem zážitků ze styků s příbuznými. Podle vaší otázky potvrzují, že jste normální a ne sama v té situaci. Takových jsou davy. A na druhou otázku, zda jste si to zavinila, míním, že alespoň částečně ano, protože nevidím, že by to zavinil „režim“. Tchýňských legend a tragedií jsou plné knihovny, i červené. J. Staněk

• *Přeji Vám všem dobrý den, jak již to v mém životě bývá, náhodou nenáhodou jsem v jednom knihkupectví objevil knihy, které vydáváte. Zakoupil jsem dvě, jednu o člověku jako víceúrovňové bytosti a druhou o vztazích z pohledu duchovních sil.*

Nevím co říct, psát. Opravdu děkuji za to, že se něco takového vydává. Jakobych je znal, jakobych to vše už měl v hlavě dávno před tím, než jsem je objevil a tímto objevem se mi vše jen potvrdilo. Potvrdilo se mi to, že nejsem „mimo“ mísu v tom, co se děje kolem. Děkuji za Vaši práci, děkuji za dary, které přinášíte. Nezbyvá, než si přát, aby lidé jako jste Vy, já, bylo více a více, aby se nám tu v těch našich Čechách lépe žilo.

Děkuji též za přínos ing. Červeného, to právě přes jeho cyklistické knihy, jsem si ověřil, že jsem na správném místě s pohledem na svět a děním na něm. V mnohém se jeho knihami nechám pro cyklistická dobrodružství inspirovat...

Jen jeden dotaz mám a tím je, zda neplánujete nějakým způsobem dávat duchovně zaměřené lidi dohromady, myslím tím např. seznamku?

Přeji Vám ve Vaší práci upřímně mnoho úspěchů a kladnou čtenářskou odezvu. S pozdravem Martin Josef B.

Odpoveď: Vážený pane B., děkujeme za krásný dopis, který nás moc potěšil. Co se týká „seznamky“, tak jsme se o to kdysi pokoušeli a vždy to dopadlo bledě nejkuli fiaskem. Ať už to měla být seznamka muž x žena nebo jen lidé, kteří by se chtěli mezi sebou jakkoliv stýkat, odezva na naši výzvu byla vždy téměř nulová. Možná to jen bylo děláno nesprávným způsobem nebo to bylo v nesprávný čas. Na základě této zkušenosti se nám ale už nechce nic podobného podnikat. Kdyby to však uchopil do rukou někdo schopnější, iniciativě se meze nekladou.

Srdečně zdraví za celé Agape Červený A.

Reakce: Vážený pane Červený, děkuji Vám upřímně za odezvu. Dovolím si tedy touto cestou jen malou informaci k tématu seznamka. Jistě by bylo mnohem lepší komunikovat na toto téma ve zcela jiném prostředí, např. v cyklosedle kdesi na pouti v neznámých krajích. Řekl bych, že nejsem jen já znepokojen tím, co se to tu u nás v těch našich „vztazích“ vtírá mezi lidi. A teď velmi malinko zafilosofuju, Cítím to, že dnešní „Husákovy děti“, se doslova a do písmena bojí navazovat bližší kontakty a následně jim, nám, nějak chybí vůbec schopnost chtít vztah tvořit a držet, zdá se, že doba se promítá silným působením i do tohoto „problému“ více, než jsme si jako společnost schopni vůbec připustit. Hodnoty, které by měly vztah neporazitelně držet, jsou velmi lehce nahrazeny hodnotami velmi povrchními, např. kdo v čem bydlí a kde, jaký má mot. prostředek a za kolik peněz, a tak bych mohl pokračovat dál. Myslím, že tohle vše u Vás vidíte obdobně, ne li stejně. Víím, že ani já ani další jednotlivci s tímhle vším moc „nezatřese“, neboť je to velmi široké téma prolínající se do několika vrstev „lidské“ osobnosti. Přiznám se, že i mé bytostné téma, neboť nejsem zrovna „ideálním biologickým materiálem“ na držení vztahu.

Mám naprosto jasno, co musí tvořit ten „nezbořitelný“ základ vztahu, aby vůbec mohl jít dál životem a vydržet, jak nejdéle to bude možné. Víím, jsme jenom lidé, ale dost mě tíží myšlenka, že po rozchodech lidí se děje to samé jako nazačátku, lidé nechtějí být sami a proto hledají opět a znova a jinde. Co s tím? Možná by již zmíněná seznamka „pomohla“ jaksi spojovat lidičky podobného vidění světa podle modelu, který vychází z vašich knih. No a pěkně to všechno ze mně hezky vypadlo, že? Omlouvám se za drobný „výlev“ ...

Mějte všichni dobré a úspěšné jarní dny. M.J.B.

Pokračování: Vážený pane B., děkuji za přínosné filozofování, určitě to alespoň otisknu do našeho čtvrtletníku (Občasník), třeba to s někým pohne. Pokud byste souhlasil, mohu tam uvést na Vás kontakt (e-mail), třeba by se „něco“ mohlo rozjet. Pokud však nechcete, Váš názor uvedu bez uveřejnění jména i kontaktu. Tak si to rozmyslete. Srdečně zdraví A.Červený

Odpověď: Jsem rád, že reagujete. Vážně. Samozřejmě, že souhlasím a vůbec se nebráním ničemu, co „pomůže“ pohnout s mezilidskými vztahy. Kontakt na mě: mojemejly@seznam.cz (soukromá adresa), tel. 604 809 507. Příjemný víkend M. J. Bulina

• Pane Staňku, na svých stránkách Agape píšete že, cituji:

„Člověk za celý svůj život v těle nepřijde do styku s dokonalostí, proto o ní nemůže mít představu.“

Já bych si dovolil odcitovat slova Květoslava Minaříka, který do nejhlubších podrobností poznal a sám na sobě uskutečnil nejvyšší duchovní a mystické ideály Východu, aniž přitom ztratil kontakt s občanským životem. Své zkušenosti potom formuloval jako originální, z knih nevyčtenou duchovní nauku, jež vychází z psychologie a způsobu myšlení současného Evropana.

Tady jsou:

• Je rozdíl v pojetí dokonalosti, jak ji chápe „loužička bytí“, již představuje jedinec, nebo rozsahlý „oceán bytí“, jež představuje ten, kdo žije vším existujícím, se všemi bytostmi, s nimiž se silou systematického uvědomování ztotožnil.

• Mezi těmito dvěma krajními stupni je nesčetně mezistupňů. Na každém z těchto stupňů znamená to, co se označuje jako dokonalost, stav poněkud rozdílný od ostatních mezistupňů dokonalosti; některá z těchto dokonalostí je téměř absolutním poznáním, jiná poskytuje prožití nepředstavitelných blažeností, ale dokonalost je pouze ve vyhasnutí životního pudu ve světle poznání absolutní relativity všeho světa.

Pro tyto difference v oblasti výsledků mystického snažení je nezbytné rozvinout místo blaženosti, jež souvisí s různými buddhistickými vnory, stavy a pocity souznělosti nebo i totožnosti duchovně usilujícího jedince a celku. Jenom tak se vytvoří podmínky pro vznik dokonalosti nejvyšší. S pozdravem Jan

Odpověď: Vážený pane Jane, jestliže K.Minařík uskutečnil nejvyšší ideály, proč se obracíte na mne, držte se jeho. Jestliže se někomu nezdá, že člověk nepřijde za celý život do styku s dokonalostí, je otázka, zda dotyčný včetně Minaříka má vůbec pojem dokonalosti. Zda vlastně on sám podle zákona relativity není tou „loužičkou dokonalosti“ v oceánu bytí, který považuje za dokonalost a bytí loužičky také za dokonalost. Já považuji za dokonalé až vyústění toho všeho ve Věčnosti, neboli vyúčtování a vyznění. Do té doby jsou loužičky v oceánu jen loužičkami nedokonalosti, ve větru se klátícími. A mysticky a blaženostmi se může člověk snažit jak chce, a kráva zajíce nedohoní. Tak se snažte, snažte, abyste si „vytvořil podmínky pro vznik dokonalosti nejvyšší“.

Já tak nehodlám činit, abych nešlápl do kravin. Dokonalost už je dávno vytvořena Bohem v duchovní dimenzi, a já se pouze snažím podle pravidel stvoření tam dostat. J. Staněk

Pokrač.: Pane Staňku, já se na vás neobracím. Pouze upozorňuji na to, že říkáte něco, co vám kterýkoliv praxí znalý adept vyvrátí. Křesťanství bohužel nejde tak daleko, jako třeba Buddhovo učení. To je patrné z toho, že Bible klade na nejvyšší místo oddanost Bohu. Ježíš mluví o cestě k Otci - k Bohu Stvořiteli. Tudiž nikoli k nejvyššímu poznání prazákladu kosmu jako v buddhismu. Tím ovšem není řečeno, že Ježíšovo poznání nesahalo dále nežli k Bohu - Otci. Doba však nebyla zralá k tomu, aby mluvil o ezoterních věcech.

Jeho nauka měla vychovat lidi k tomu, aby se uschoptili pro nejvyšší poznání. Určuje způsob života, který může vést až do oblasti Boha-Stvořitele (Brahmická kvalita v ponímání východních směrů), kde bytost získá dostatek dobrých zkušeností, tj. zásluh, ale bude se muset znova inkarnovat, aby šla jinou cestou, třeba jógickou, nebo buddhistickou, a tam dosáhne dokonalého poznání a na základe toho ireversibility vlastní bytosti. Křesťanství je tedy přípravná fáze pro vyšší metody, které vedou k naprostému nebytí, což buddhisté označují pojmem parinirvána - stav skutečné spásy, která se stává úplnou s posledním výdechem adepta. S pozdravem Jan

Odpověď: Vážený pane Jane, když se na mne neobracíte, tak nevím, proč mi znovu píšete a opět mi posíláte podobné „hluboké“ a zjevně jen přečtené úvahy. Víte, kolik hlubokomyslných diskusních klubů, u nichž úvahy o počtu andělů na špičce jehly již dávno vystřídala témata bráhmické kvality, by vás uvítalo mezi sebou? Já se opírám o zažitá a diskutuji s zažitými zkušenostmi jiných. Úvahy typu, že Ježíšovo učení připravovalo na přijetí o šest století staršího Buddhova učení, neodpovídají mému typu logiky, slyším je poprvé a nechte si je patentovat. Dosáhnete tím „jógickou cestou ireversibility vlastní bytosti“, jak píšete. Takže souhrnně, já své názory opírám o vlastní prožitky a diskutuji s těmi, kteří nějaké, třeba jiné, mají. Ostatní nechť navštíví knihovny filozofické a vědanské knihovny a tam dále čtou. Také tam nějakou knihu o své cestě do nirvány připište! J. Staněk

Pokrač.: Pane Staňku, pokud se opíráte o zažitá, pak jste to měl zohlednit třeba takhle - Moje dosavadní zkušenost je taková, že jsem zatím nedošel ke styku s dokonalostí, a ne to zevšeobecňovat, jak bylo uvedeno, cituji: Člověk za celý svůj život v těle nepřijde do styku s dokonalostí, proto o ní nemůže mít představu. Chápete? O tohle mi šlo.

Vůbec nevidím nic špatného na tom, když předložím něco k úvaze od lidí nanejvýš zkušených, jako byl bez pochyby Mistr Květoslav Minařík. Vy třeba na vašich stránkách preferujete Ježíše. Já se převážně opírám o nauku K. Minaříka, tak jaký je v tom rozdíl? Však duchovní literatura se vydává za tím účelem, aby v první řadě nad ní člověk nezaujatě uvažoval a něco pak pochopil. A až něco pochopí, tak nikdy nemůže dojít třeba k zděru, že Ježíš nikdy ještě nebyl a zatím není roven. A to, která nauka Mistrů je nám bliž (Ježíšova, Květoslavova nebo jiná), závisí od vnitřních dispozic každého z nás, teda jak je kdo bytostně nastaven. Vůbec to ale nesnižuje fakt, že všichni opravdoví Mistři se shodují v názorech na život, kosmické zákony, počátek a cíl veškerého duchovního snažení. Každá z nauk Mistrů je totiž vykládána v závislosti na zralosti lidí té které doby. Ježíš přizpůsobil nauku lidem, kteří nebyly schopni takového pochopení jako třeba lidé, ke kterými hovořil Buddha. V dnešní době je také zatím pro většinu lidí na Západě vhodnější křesťanství. Protože nejsou schopni hlubšího pohledu. Proto např. chápu Boha jako někoho, kdo má rozhodující „slovo“ v otázkách jejich duchovního vývoje, protože ten je prý výsledkem Jeho vůle a milosti, a třeba ten, kdo Bohu není nakloněn, nedosáhne duchovního pokroku atd. Takže sám vidíte, že není rozhodující to, či je Buddhovo učení před učením Ježíšovým, nebo naopak. Vše závisí na okolnostech a hlavně lidech, kterým je nauka přizpůsobena, a ne na tom, která nauka uzřela „světlo světa“ jako první. Proto výklad nauky musí držet krok i se životními podmínkami, v kterých lidé žijí. Pokud tomu tak není, pak se z náboženství stává už jenom torzo velkých nauk, „uschlá větev“. Důkazem jsou na Západě křesťanské církve.

U vás vidím trocha zaujatosti (na základě toho, co jste mi napsal) a pak máte problém něco přijmout a zamyslet se nad tím. Hlavně jak se to týká jiných názorových proudů. Co se týče vašich zkušeností, neberu vám je. Jen tvrdím, že byste se měl adekvátně vyjadřovat, pokud o nich mluvíte. A právě proto jsem vám naznačil, že to vaše tvrzení vám kterýkoliv praxí znalý adept vyvrátí. A ta vaše poslední věta o vědantě také o něčem svědčí. S pozdravem Jan P.

Odpověď: Vážený pane P., skutečně jsem Vám odpověděl nevrle, protože Váš dopis o přípravě izraelitů a římských občanů Ježíšem na přijetí buddhizmu byl v nevrlem a nadřazeném duchu napsán. Život mne mezi řezníky naučil osobnímu stereotypu odpovídat ve stejném tónu. Z druhého dopisu ale cítím, že opravdu usilujete o postup k poznání, proto se pokusím Vám hodně povrchně napsat svou životní zkušenost a názor.

S buddhistickými směry výkladu světa (je jich víc) jsem se seznámil před více než 20 léty a nalezl jsem je velmi zajímavé a obsahující velké pravdy života. Také Minařík je vynikající. Cosi mi v těch výkladech ale pořád chybělo, nejspíš hodnota aktivity člověka (hodnota tvořivosti a práce) a také celý smysl a vyústění lidského bytí. (Hle v chatrči sedící meditující mnichy na hromadě slámy a vyzařující všem bytostem štěstí, aniž pro to cokoli učiní.) Stále zrozování, byt' s dobrou karmou jako u Minaříka, jak sám říká, se mi nejeví jako plně smysluplné a rozplynutí se v nirvāně rovněž ne. Také cesta (tao-cesta) sama dle mne není cíl, to by největší moudrostí bylo chození v kruhu. Ze všeho se mi zatím podařilo pochopit, že buddhistická moudra jsou vynikajícím postižením správného chování v dimenzi hmotnosti, v tomto světě. Umožňují pohybovat se v tomto světě bez špatné karmy. Ale moudra sama o sobě neumožňují obyčejnému, prací se živícímu člověku, který není vznášejícím se mnichem, vyjít z řetězu reinkarnací a uvolnit se ze zajetí hmoty. Zajetí povinnostmi mu to znemožňuje. Neumožňují obyčejnému praktickému člověku vůbec je pochopit a vyjít tak ze řetězu reinkarnací do duchovní dimenze. Nejsou tedy poučením pro masu lidí a neumožňují vytvořit duchovní civilizaci na Zemi.

Proto buddhizmus žádnou civilizaci nevytvořil, i když křesťanská a islámská jsou zmršené. Ale čas obyvatelnosti planety není zas až tak příliš dlouhý a je vůlí Stvořitele, aby všichni duchové dozráli do Věčnosti! Buddhizmus zná boží mlýny ve hmotnosti, krásně je popisuje, ale nezná „Mlynáře“. Tyto nedoodpovězené otázky bytí člověka právě doplňuje Ježíš prostřednictvím svého poselství a hlavně, činí je svými podobnostmi ze života pochopitelným pro každého. Tím, že dává osobní příklad, neboli stává se Cestou, je dostatečně názorný i pro ty, kteří nemají dostatečně rozvinutou míru abstrakce. Buď vrozeně nebo z nedostatku vzdělání.

Ježíš duchovní zákony, chcete-li abstraktní moudra buddhizmu, předává v podobnostech, které negramotní pastevci a rybáři denně vidí kolem sebe. Navíc umožňuje těm, kteří jej milují, neboli jsou na něj napojeni srdeční čakrou, nechat se od něj osobně vést životem (intuitivně, telepaticky, nebo přímo viditelně) na tomto i dokonce po smrti těla na onom světě. Tím se jeho existence mezi lidmi stává fakticky božským darem člověku, který jej přijme. Jeho vedení mu nahradí rozsáhlá školení a duchovní cvičení největšího kalibru v buddhistických kláštorech. Je takovou zkratkou nahoru. Vede ty, kteří chtějí „slyšet“ jeho hlas. Bez něj je jejich šance, jako neškolených, nezabloudit v astrální dimenzi mizivá. Pro masu nás nedokonalých je jedině Kristovo vnitřní vedení reálnou možností, jak vyjít ze hmotnosti do dimenze dokonalosti, do království nebeského a již se nemuset narodit!

Celá kalamita křesťanství je ale v tom, že jak přímí naslouchající, tak zejména pozdější hodnostáři jej zcela nepochopili a jeho poselství silně zamlžili. Roty „lidu temnoty“, které vtrhly do církve, ji zatížily zločiny, nad nimiž se zvedá žaludek. Skutky Ježíše nenásledovali a jiným v následování bránili tím, že mlžili Ježíšem řečené a žité.

Zásadní rozdíl mezi buddhizmem a Ježíšovým poselstvím vidím v tom, že buddhizmus ukazuje správnou cestu tímto světem prostřednictvím ponoření se do nitra, tedy do čistoty původního ducha, tedy do čistoty Adama, ducha před pádem. Ale tím vlastně také před růstem ducha člověka prostřednictvím zkušenosti života ve hmotnosti. Ježíšovo poselství akceptuje realitu, tj. pád člověka ze řádu stvoření, nevrací jej již do původního předzkušenostního stavu, ale ukazuje způsoby, jak překonat následky pádu a jak vyjít do jiné vyšší dimenze. (Království Ducha.) Jak? Pokáním, odpuštěním a sebeobětí vyspělejších ve prospěch méně vyspělých, kterou Ježíš ustanovil jako „nový zákon“, bohoslužbu nového typu!!! Z víry a lásky ke Stvořiteli, tedy Bohu Otcí, koná Ježíšův následovník i to, co nemusí, skutky lásky pro bližního. (Tak ukládá „poklady v nebi“ neboli ve věčných duších lidí, kde je rez nežere.) Vyvažuje činností a aktivitou, nikoliv duchovním bádáním v lotosovém posedu, svou nedokonalostí!

Přijetím karmy zrození jako „cháma“, ubožáka či žebráka, i té nejhorší pozemské nespravedlnosti (na kříži) prokazuje skutkem víru v neotřesitelnou spravedlnost Otce Stvořitele, a ta je mu pak přičtena „ke spravedlnosti“, jak říká Bible. Neboť Otec je nepředstavitelně spravedlivý a kdo v to věří, dočká se jeho spravedlnosti skrze víru, neboť ta ji proměňuje v milost. Není dokonalých, kteří milost nepotřebují. Prostřednictvím skutků lásky a milosrdenství i k lidem, kteří si to nezaslouží, vrátí Ježíšovu následovníkovi boží mlýny stejnou měrou. Dají mu za ně to, co by si jinak nezasloužil.

Vidíte aktivní službu bližním u buddhistických mnichů? Už jste viděl buddhisty a Minaříka, jak „činí“ Matku Terezu ubožákům? Oni přece „vědí“, že je to postižených karma!!! Kde je tedy ta stejnost, ta vyšší úroveň buddhistických mnichů v laskavém lotosovém posedu na otypce slámy??? Tím si ovšem zajišťují, že stejnou měrou jim naměří Stvořitel. Řekne, že je to jejich karma, kdesi se po smrti těla v astrálu plácát.

Kdežto Ježíšova následovníka, který pomáhal nezištně bližním zde na Zemi, nemůže nechat se plácát, protože to by nebyla spravedlnost měření stejným! On zde pomáhal ubožákům. Proto takovému Kristus, z milosti Boha Spravedlnost při osobním soudu zastupující, svým vyzařováním pomůže svého následovníka v záhrobí vést. Bez vedení Světlem Krista chodí lidský duch v kruhu reinkarnací. Bez jeho vedení není schopen překonat matení satana, jehož rolí ve stvoření je právě to, nepustit nikoho nehodného a s dluhem tady ze hmotnosti do Věčnosti. Nikdo nemá takovou sílu a vědomost, aby bez pomoci sílu vyzařování satana na hranici hmotnosti překonal. Žádný lidský duch to nedokáže bez Kristova vedení. Odtud „nikdo nepřichází k Otcí nežli skrze mne“! (Viz kniha Otevření duchovního oka.)

Situaci pro biologický život na Zemi černí duchové stále zhoršují. Brzy bude pěkně promořená jedy všeho druhu. Tak Vám i Mistru Minaříkovi přeji pěkně znovuzrození bez celé baterie alergií a „svrabů“.

A ještě poznámka. Bůh nemá poslední slovo v „jejich“ otázkách. „Jejich“ otázky jsou právě svobodná vůle, ve které se člověk rozhoduje, do které On nezasahuje! Pro buddhizmus se svobodně rozhodují ti, kteří nepřijímají základní princip Nového zákona, oběť vyspělejších ve prospěch nevyspělých. Nějak si to „moudře“ zdůvodní.

A ještě jedno „tajemství“: Bůh Stvořitel nemluví. Vždy přímo koná a neodvratně, prostřednictvím oněch příslovecných „mlýnů“. Takže přesně naopak, buddhizmus je nejlepší příprava na přijetí Krista, což není totožné s upadlým křesťanstvím! A pokud u mne vidíte zaujatost, je to omyl. Je to prožití, životní zkušenost. Když něco zažijete, tak vykecávání mouder jiných jde kolem vás a zejména „vyvracení“ pomocí přečteného. To i trochu leze na nervy, ač by nemělo! J. Staněk

Reakce na články J. Staňka v časopise Phoenix

V této rubrice záměrně neotiskujeme ty pochvalné a velmi pozitivní ohlasy, neboť na ně neexistuje kromě poděkování v podstatě žádná odpověď a jejich otisknutí by bylo tak trochu „nezajímavé“. V letošním roce přišly na naši adresu dva „negativní“ dopisy, které i s odpovědí otiskujeme včetně jednoho věcného dotazu.

• Vážený pane Staněk, nedá mi to, abych nereagovala na Váš článek v časopise Phoenix (4. číslo) z dubna letošního roku. Časopis jsem před pár lety odebrala a dodnes si ho občas půjčím od kolegyně a ráda pročtu. Nyní se mi dostalo do ruky zmíněné číslo a naprosto mě vyděsil Váš článek „Čeští ateisté a agnostici“. Phoenix jsem vždy považovala za časopis, který nabízí trochu jiný pohled na svět. Měl by člověka přimět nad věcmi více přemýšlet a domýšlet důsledky našeho způsobu života. Ať už jde o důsledky zdravotní, nebo společenské. A měl by tak činit nenásilnou formou. Měl by dát možnost o věcech přemýšlet, ale ne vnucovat.

Tento článek je velmi extrémní. Já sama se považuji za ateistu, ale rozhodně nemám pocit, že bych byla na úrovni Hitlera, Stalina, Čikatila, orlických vrahů a dalších, které v článku jmenujete. Necítím se být ani satanistou, ani duchovní chátrou národa, ani jako vyslanec temnot záhrobí. To spíš Vaše slova na mě působí jako slova vybízející k nenávisti a cenzuře (viz. závěrečná věta článku: Kdo nevěří ve vyšší spravedlnost, přežívání duše po smrti těla a její osobní odpovědnost, nemá v politice a kultuře co dělat, protože zákonitě přivolá její kolaps).

Motto časopisu Phoenix je „Změňte svůj pohled na život“. Pokud se tak má stát skrze podobné články, tak jen můžu říct „Ne, děkuji“.

Naštěstí mám svůj zdravý „ateistický“ rozum a Vaše články na tom nic nezmění. A jen doufám, že lidé jako Vy nebudou mít šanci uplatnit svůj vliv. Nepřineslo by to nic dobrého. Jen by zaplály nové hranice. Reaguji jako správný ateista poukazováním na zvrhlosti církvi, jak jste správně alibisticky uvedl v článku. To je vše. Hezký den.

Odpověď: Vážená paní ateistko, článek jste přečetla špatně, protože ateistka nejste. Pouze jste pod vlivem naučeného marxisticko-leninského moudra, že ateista je ten nezatižený náboženskými přežitky, a tak se za něj vydáváte. Když už jste se za tu ateistku vydala, jako takové vám i odpovím.

a) Z článku jste vyděšená zatím sama. Mým známým „ateistům“ (komunistům) se velmi líbil a všichni mi říkali, že konečně pochopili rozdíl mezi ateistou a agnostikem a nově se upřesňují jako agnostici.

b) Co je násilného na článku? V čem vám brání přemýšlet? Co vám vnucuje? Není ta reakce z toho, že článek podtrhl to, co sama máte v podvědomí a co z nějakých důvodů zatlokáte vědomím?

c) Nemáte pocit, že jste na úrovni Stalina, Čikatila, orlických vrahů? To je správně, protože v článku není, že všichni ateisté jsou na jejich úrovni. Pouze potencionálně, protože neměli příležitost. Nebyli v situaci výše uvedených, kdy by bylo výhodné a beztrestné se projevit. Že tedy v roli nekontrolovatelného Stalina mohli nechat, nevěřit ve spravedlnost, postřílet v Katyni 20 tisíc Poláků jen proto, že se jim prostě nehodili. Nebo netrpíte pohlavní zvrhlostí jako Čikatilo, který ejakuluje jen při mučivém vraždění? Nebo vám k cestě za penězi nestál kdosi, jako orlickým vrahům, tak prostě v podmínkách nefunkční policie a tím jistě beztrestnosti prostě zmizí. Jestli jste ateistka, tak bych nechtěl být ve vašich rukou za obdobné situace! Představte si, být ve vašich ateistických rukách s 20 miliony a když zmizím, nikdo mě nebude hledat.

d) Necítíte se být satanistkou. Bodejť, jmenujte mi jediného satanistu, který je ateistou! Copak satan je takový blb, že je ateistou? Satanisté uctívají satana kvůli úspěchu na tomto světě s tím, že absolutně dobrý Bůh jim odpustí!

e) Ani duchovní chátrou národa, tedy člověkem bez svědomí. Proč se tedy prohlašujete za ateistku, vždyť svědomí je nehmotné a od čeho se teda vzalo? Já v článku netvrdím, že nenáboženští agnostici svědomí nemají!

f) Ani jako vyslanec temnot záhrobí? Jak si toho může být takový vyslanec být vědom, když na duchovní věci nevěří. To neznamená, že když něčemu nevěří, že to není!

g) Článek vybízí k nenávisti a cenzuře ve stavu společnosti, kdy v ní je diktatura ateizmu? To je logika. Článek je obranou proti této diktatuře. Vybízí tu menšinu, aby se nenechala zahnat do role zaostalých pověřenců a modloslužebníků.

g) Závěrečný apel na voliče a lidi při rozhodování o funkcích - ono kdo nevěří ve vyšší spravedlnost, přežívání duše se svými skutky po smrti těla, ve svou osobní odpovědnost za každé rozhodnutí, nemá v politice a kultuře skutečně co dělat, je smrtelně platné. Vždy v dějinách tito lidé přivodili kolaps takové společnosti, trvala-li jejich vláda dostatečně dlouho. Nezmění-li se situace, přivolá kolaps i u nás. V klasickém vzdělání se tomu říkala zásada: pádu civilizace předchází pád mravů.

h) Nad mými články říkáte: ne děkuji? Já vám vaše názory ze srdce přeji, ne že něco vnucuji. Takových stoupců vědeckého ateizmu jsem viděl, ale také jejich konce. Nic veselého. Ty oči bývalých sebevědomých „borců“! I vaše nevědomí to ví, proto vám články „hýbly žlučí“. Odhadujete správně, že nebudu mít šanci uplatnit své názory. Nikdy jsem po funkci a moci netoužil, protože jsem strašný lenoch a nerad velím tupým. Jsem zalezlý jako poustevník. Pouze cítím v kostech, že realita se vyvíjí špatným směrem ke koncům, které na rozdíl od mé vrozené měkkosti budou tvrdé! A abych nebyl ten „neříkám nic, ale na moje slova dojde“ vydávám v člancích hlásek volajícího na poušti ignorance mocných: abyste vy ateisté na konci cesty do věčných konzumišť opět nevolali: Kdyby byl Bůh, tak by se na to nemohl dívat! J. Staněk

• Po dnešním přečtení časopisu Phoenix jsem se rozhodl, že si už nikdy tento škvár nekoupím. Pan Staněk si udělal z časopisu hlásnou troubu Hnutí Grálu, které, jak je známo, souvisí velmi úzce s aférou Škrlová a spol. Tento pán na stránkách Phoenixu vystupuje jako spasilitel všeho lidstva. Je sprostý, arogantní a pyšný. O nějakém duchovnu tady nemůže být ani řeč. Jak je vůbec možné, že tolik nenávisť, které časopis tímto způsobem šíří, si toho paní šéfredaktorka nevšimla. Panu Staňkovi doporučuji, aby se skutečně začal věnovat transcendentálnímu. U mne je to skutečný ubožák, vzteklý, nepřející, plivající negativní energii. Je mi úplně špatně, po přečtení jeho článků jsem musel meditovat. Tolik duševní špíny se jen tak hned necítí. H. Schottek

Reakce dr. Staňka: Dostal jsem letos druhý rozrušený dopis na články ve Phoenixu. Tentokrát od neateisty s mailovou adresou Herman Schottek, kartágo 1. Všimněme si výběru symboliky pojmenování schránky. Šotek z mrtvého města duchů Kartága. Autor po přečtení mých článků si z nich svou logikou udělal pevný závěr, že jsem hlásnou troubou Hnutí Grálu a naprosto jasně ví, že to je spojeno s aférou Škrlová a spol. Jaká je realita? Jsem hodně vlašný katolík a nikdy jsem nebyl členem Hnutí Grálu, kterého si jinak vážím. Za mírné „rýpání“ do názorů některých jeho členek jsem neustále někým stále peskován. Na Agape přišlo na mne několik rozhořčených dopisů od členek tohoto hnutí.

Dále mi není známo, že by oficiální Hnutí Grálu bylo spojeno s kuřimskou samospasitelnou sektičkou a s týráním dětí zejména. To jen vnímám, že rota „černých“ ve sdělovacích prostředcích se to neustále pokouší Hnutí Grálu podstrčit. Pokud se týče omylu autora dopisu kolem propagace Grálu, autor dopisu nepostřehl, že zásadně odlišují současně Hnutí Grálu a Abdrushina. Toho považuji za největšího proroka 20. století a občas čtenářům doporučím, aby si jeho knihu přečetli. Autor dopisu si také nevšiml, že jsem se nikdy necítil být spasilitelem lidstva, protože „jeho záchrana“ není možná člověkem, neboť „mlýny“, které lidstvo svým chováním spustilo, jsou již v chodu.

Pouze jako „hlásek volající na poušti“ se snažím popsat prvky rozkladu, které zahubí své nositele. Aby se jim ti, kteří si to ještě v čemkoliv chtějí přečíst, mohli vyhnout. Nic víc, nic méně. A výsledky každý sklídí podle své volby! O logice a správnosti závěrů autora dopisu v tom, jak jsem sprostý, arogantní a pyšný, si udělá jistě každý představu, kdo mne zná osobně. Po srovnání faktů a dedukcí autora se vynoří ta hrůza, ke které vede naprosté neovládání negativních citů. Jak tyto následně rozloží myšlení ovládaného negativními city.

Autor také dospěl k závěru, že o nějaké duchovnosti v člancích nemůže být řeči. Pouze zapomněl dodat, co si pod tímto pojmem představuje. Tím by to také mohli pochopit čtenáři, zač je „toho ta duchovnost“ a jak má vypadat. Autor dopisu si také plete mé přímočaré a jasné pojmenování popisovaného s netolerancí a se šířením nenávisť. Vyhraněné vyjadřování považuje za nenávist proto, že něco z toho zasáhlo přímo jeho a nenávist vyvolalo v něm. Teorie obecné relativity říká, že u dvou pohybujících těles je jedno, jestli vezmeme za stojící to či ono. Tak ten, kdo má nenávist v sobě, ji vidí na druhých. Viz Abdrushin: nejvíc ti vadí na druhých tvá vlastní vlastnost nebo Ježíš: odstraň břevno ve svém oku, než se začneš starat o třísku v oku bratra svého.

Mně autor dopisu radí, abych se začal věnovat transcendentálnímu. To věru nehodlám. Věnuji se životu ve hmotnosti, a pohyb duše v transcendentním rozměru přijde na řadu až po smrti těla, jak to správně má být u každého. „Šotkovi z Kartága“ bych však doporučil, aby si toho Abdrushina přece jenom přečetl. On tam o transcendentních (astrálních) dimenzích říká, že je to džungle mágů a temných sil, kde nezakotvený utone, což se následně projeví pozemským zblázněním. A opět odkazují na ty, kteří mne znají, nechť porovnají úsudek svůj a „Šotka“, který mě našel jako ubožáka, vzteklého, nepřejícího, plivajícího negativní energii, který po přečtení článků musel meditovat, aby se vzchopil a necítil tu duševní špínu! (Musel se napojit na svůj zdroj a přestat mít citlivost.)

Takové reakce mne dnes nepřekvapí. Šokovala mne jen jednou, a to v roce 91 u knihkupce z Pelhřimova, který se začal třást a dostal záchvat zuřivosti už poté, co vzal do ruky naši knížku Léčení nemoci duchem. Bylo pro mne zcela nepochopitelné, proč zuří pro jiný názor. Ostatní přečetli a část řekla: blbost. Usmáli jsme se na sebe a odbyto! Odkud zuřivost evidentně rozumu zbavující? Až kresby nezaujatých a nezainteresovaných odhalili „černou nitku“ zuřících nad jiným názorem. Jakmile se nějaký názor dotkne ukotvení černé nitky v nitru dotyčného, začne „tanec“. Za ní na druhém konci tahající bytost se začne bát o „klienta“, aby jej neztratil, a nasadí i rozrztat rozumu. Dotyčný není schopen zachovávat zákony logiky, které běžně používá. Rozžhaví se do stavu, kdy tvrdí, že jedna a jedna jsou tři. Rád by člověka s názorem, který jej tak irituje, jen pro jeho názor zabil. A přitom vůbec o nic nejde, pardon „jen“ o tu černou nitku. „Jen“ o ten úpis vlastní krvi. J. Staněk

• Dobrý den, v článku „**Bůh ateistů skutečně neexistuje**“ se pan Staněk zmiňuje o dvou obecně platných fyzikálních zákonech dokazující existenci Boha. V tom druhém, založeném na vzrůstající entropii ve vesmíru u dějů, do nichž není nijak zasahováno, tvrdí, že jde o obecně platný stav bez jakékoliv výjimky. Zajímalo by mne, jak je to se vznikem hvězd, jak to do toho zapadá. Vznikem hvězdy dojde přece k přeměně jednoduššího ve složitější. J. Puk

Velmi dobrá otázka, týkající se entropie po velkém třesku. Skutečně v rozptylující se žhavé mlhovině se najednou začaly vytvářet shluky s poklesem entropie a z nich hvězdy a planety. Představit si je možné takovou anomálií tak, jako že do rybníka destilované vody hodíte kilo soli, a ta sůl, místo aby se rovnoměrně rozptýlovala a rozptýlila do stejné koncentrace, by se srážela a vytvářela krystaly. Je zřejmé, že kdyby se tak dělo, musela by tento děj vyvolat jiná síla. Tak je to i se žhavou mlhovinou po třesku. Sestavování hvězd je průkaz působení jiné síly. Jaké? Vysvětlení je dvojí. Ateistické, světlonosičské, které tento děj vysvětlí náhodou. A nevědecké, kdy jeho stoupenec za takovým dějem vidí jinodimenzionární bytost, třeba anděla té které hvězdy, který se také učí tvořit nové světy. Tak to vidím i já, tak to viděli i předkové. Proto za naším Sluncem je možné vidět anděla Slunce. Energií nefyzikálního typu, která z mrtvé hmoty prvotního třesku podle předlohy v duchovní dimenzi stvoření splácala jako „bábovičky“ nejprve sluneční soustavu, tedy pískoviště pro hru ještě menších „Jardů“, totiž lidských duchů. A pak i lidské tělo jako chrám ducha a nástroj vývoje pro nejmenší duchy-lidi. Vše proti toku entropie. Předkové anděla Slunce uctívali jako Boha Slunce. Záleží na každém, jaké vysvětlení si vybere, a vybere si to, které se mu podle vnitřku hodí. (Podle sebe soudím tebe.) J. Staněk

Nabídka nové knihy

• Podle původního plánu právě vychází od **Bedřicha Kočího Pavlovy rozpravy, II. díl**. Tak jak jsme již v předchozích číslech Občasníku avizovali, jde o dílo velmi zdařilé, a sotva se najde jeden jediný člověk, který by zde nenašel jedinou myšlenku, která by jej neoslovila. Jistě, i zde se najdou některé názory, nad kterými by se dalo polemizovat, ale celkově je kniha stále velmi aktuální. Ostatně, na světě podle mě neexistuje jedna jediná kniha, kde by byla popsána pravda s velkým „P“, a Kočího Pavlovy rozpravy nejsou výjimkou.

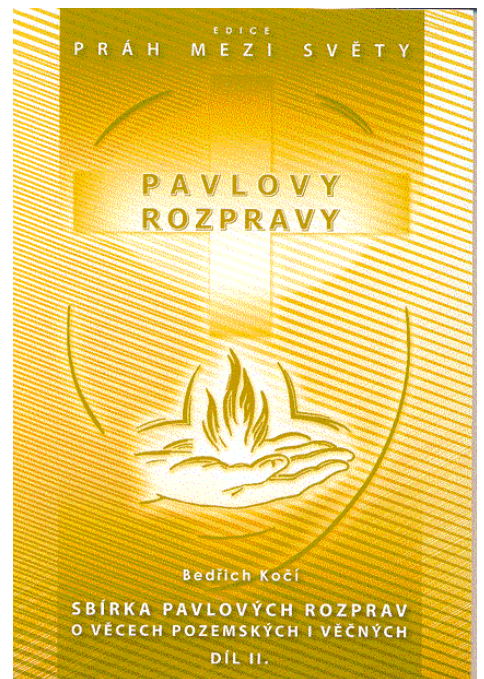
I. díl se setkal s velkým ohlasem, i když - jak jsem předpokládal - z řad čtenářů Občasníku si jej objednalo jen velmi málo lidí. Předpokládal jsem to proto, že jsem u nabídky této knihy na vás, milí čtenáři, vůbec „netlačil“. Chtěl jsem totiž zkusit, jestli jsme osobnost B. Kočího v několika předchozích číslech Občasníku představili natolik, že byste si pak jeho knihy objednali ze své vlastní vůle. Toto se nestalo, což mě sice mrzí, ale na druhé straně se nic neděje, neboť kniha se dostane mezi lidi i jiným způsobem.

II. díl na díl I. nenavazuje, neboť každý z pěti dílů je samostatnou knihou dvaceti ucelených přednášek.

Pavlovy rozpravy, II. díl, brož., 176 str., ISBN 978-80-904019-3-8, cena 140 Kč

Obsah:

O duši
Putování duší s duchovními bytostmi
Lidé, kteří ztratili duši svou
Život
Cíl naší životní cesty
Láska je nedělitelná
Věčný zákon odplaty – karma
Kající Magdalena
Duch svatý
Vliv duchovního světa na svět hmotný
Stupně na cestě duchovního vývoje
O spiritismu
O spiritismu II
O jasnovidnosti
Nebe a země pomínou, ale Slova Má zůstanou na věky
Dříve než svět byl, byl Jsem
Všecko se rozpadá, a přece žije dále
Dokonáno jest
Vzkříšení
Nanebevstoupení Páně

Těm, kteří si objednali I. díl a předpokládají, že jim automaticky přijdou postupně i zbývající čtyři díly, bych chtěl říct, že každý díl je třeba objednávat zvlášť. V dnešní době internetu a telefonu přístupnému komukoliv to není nic složitého. Vyhneme se tak případnému nedorozumění ze strany některých čtenářů.

Několik lidí si II. díl předem objednalo, a těm byla kniha zaslána již před vyjitím tohoto Občasníku. Pokud by se našel někdo z vás, kdo si myslel, že si knihu objednal a nepřišla mu, je to zřejmě tím, že možná i mou chybou jsem si vás nezapsal, a proto je nutné si ji znovu objednat. Děkuji za pochopení.

Další - III. díl vyjde na konci tohoto roku. A. Červený

• V červnu také znovu vychází od **B. Kočího kniha „O duchovní léčbě“**. Je to v podstatě dotisk knihy, kterou jsme na stránkách Občasníku uváděli v lednu tohoto roku a nemusel bych se tedy o ní zmiňovat.

Píši však o ní proto, že tento „dotisk“ již není v brožované podobě, ale kniha vypadá trochu jinak. Je ve větším formátu, vázána a jako příloha je zde uvedeno pět Kočího přednášek z cyklu Pavlovy rozpravy - z každého dílu jedna.

Na tomto jsme se dohodli se spoluvydavatelem a tichým společníkem, který měl právě na této úpravě eminentní zájem. Původní brožovaná kniha byla spíše studijním materiálem, čemuž odpovídala i cena, nyní již kniha vypadá reprezentativněji. Kdo by tedy chtěl použít tuto knihu např. jako hodnotný dárek, může si ji u nás objednat. Cena 150 Kč.

Poznámka: Původní brožovaný výtisk je již rozebraný, není jej tedy možné znovu objednávat.

Přečetli jsme za vás

Nedávno jsem zhlédl film „**Celestýnské proroctví**“ podle předlohy stejnojmenné knihy James Redfielda. Kniha svým duchovním obsahem a napínavým příběhem vzbudila na začátku tohoto století značný zájem po celém světě. Hlavní hrdina knihy se vypravil do Peru, aby zde pátral po tajemném Rukopisu neznámého původu, který se oficiální vládní a církevní místa snaží potlačit. Rukopis jednotlivými vhledy odhaluje příčiny našeho strádání a ukazuje, jakou duchovní cestou se může naše civilizace ubírat.

Celestýnské proroctví jsem četl před několika lety a velmi na mne tehdy zapůsobilo. Ne proto, že bych se zde dozvěděl něco mimořádně nového, ale způsobem podání, jež je schopen pochopit každý člověk, tedy i ten, jemuž je slovo „duchovno“ cizí.

Film mě teď až tak nenadchl (resp. jeho provedení), ale na jeho konci je souhrnně znovu popsáno všech devět vhladů. Po jejich přečtení jsem si znovu uvědomil, že i když jde o věci „notoricky známé“, je třeba si je neustále oživovat a opakovat. Proto se s vámi na těchto stránkách podělím o citace jednotlivých vhladů, a uvidíte, že vás také jejich znovupřečtení a zopakování potěší tak jako potěšilo i mě.

A. Červený

Vhled 1. Uvědomujeme si, že žijeme v tajuplném světě plném náhod a osudových setkání.

Vhled 2. Až si to uvědomí více lidí, vznikne zcela nový náhled na svět. Vesmír pro nás bude posvátným a plným energie.

Vhled 3. Zjistíme, že veškerá hmota vychází z božské energie, kterou začínáme vidět a chápat.

Vhled 4. Takto poznáváme, že lidé žijí v nejistotě a mimo posvátný zdroj. Energií čerpají ovládnutím jiných. Tento boj je původcem všech lidských sporů.

Vhled 5. Jediné řešení je pěstovat osobní napojení na Boží podstatu, a to mystickou přeměnou, jež nás naplní energií a láskou, rozšíří naše vnímání krásy a pozvedne nás k vyššímu vědomí.

Vhled 6. Osvobodíme se od modelu nadvlády a objevíme zvláštní pravdu, sdílené poslání, kterým lidstvu pomůžeme ve vývoji k vyšší skutečnosti.

Vhled 7. Tak objevíme vnitřní intuici, která nám ukáže cestu. Vyrožíme-li si ji správně, potká nás sled náhod díky kterým dokážeme poslání naplnit.

Vhled 8. Až nás díky předávání energie bude v proudu vývoje dostatek, vybudujeme novou kulturu, v níž naše těla vkročí na vyšší stupeň energie a vjemů.

Vhled 9. Takto od velkého třesku prožíváme cestu evoluce s jediným cílem: s každým pokolením vstřebávat více a více energie, dokud nevstoupíme do nebe, které nakonec spatříme.

Cestování

Vyprahlým Radjasthánem na kole

Indie je obrovská země a i kdyby se tam člověk vracel mnohokrát, stále je zde co nového objevovat. (Pro představu - území Indie zaujímá plochu asi jako 1/3 celé Evropy i se všemi ostrovy včetně Grónska.)

Indie se poslední dobou stává cílem mnoha duchovně hledajících lidí, kteří zde navštěvují známé i neznámé „mistry“, u kterých si myslí, že naleznou tu správnou duchovnost a konečně tak objeví svoji duchovní cestu. Většinou si takoví lidé za nemalý peníz nechávají „smazávat“ karmu, absolvují různé kursy, kde pak dostanou osvědčení o své duchovní způsobilosti a pod. Jak naivní pohled na duchovnost a duchovní vývoj!

Ostatní turisté, mezi něž se řadím i já, jezdí do Indie z několika důvodů: Jak jsem se již zmínil, i kdyby se sem člověk vracel stokrát, je zde stále co k vidění. Kromě letních měsíců je zde navíc zaručena stálost počasí a v neposlední řadě jde o zemi, kde veškeré náklady „na přežití“ patří k nejnižším na světě (např. dobrá večeře v restauraci 20Kč, ubytování v hotelu nižší, ale stále přijatelné kategorie 60-80Kč atd.). Dále je to i relativní bezpečnost a hlavně však příjemní a milí lidé, které zde potkáváte na každém kroku. Když vezmeme navíc v úvahu cenu zpáteční letenky (dá se pořídít i za 13 000Kč včetně všech poplatků), není pak co řešit.

Kdysi mně vykládal jeden můj kamarád - cestovatel, že jak jednou vycestoval do Indie, již nemá ani touhu jezdit jinam. Stále ho to prý nutí vracet se do této nádherné země. Tehdy jsem mu to vůbec nevěřil a do Indie jsem jel poprvé v r. 2006 jen proto, abych mu tato slova vyvrátil. Jak jsem se však mýlil!

Když jsem pak o dva roky později znovu zatoužil vycestovat někam mimo Evropu, nenapadlo mě nic jiného než zase Indie. A co je na tom zvláštní, je i to, že již teď - po druhé její návštěvě - přesně vím, že i má další cesta povede opět do této mimořádně krásné země. Stále bych chtěl totiž vidět a objevovat to, co jsem ještě nestihl.

Indie má totiž své kouzlo a na většinu lidí působí jako droga. Čím více ji člověk poznává, tím větší touhu po ní má. Je to zvláštní - když přijede turista poprvé do Indie, vyděsí jej nejdříve všudypřítomný zápach (kanalizace zde v podstatě neexistuje), hory odpadků, které nikdo neuklízí, děsivý obraz bídy té nejchudší vrstvy obyvatelstva a pro většinu lidí i nepřilíš chutná, velmi kořeněná strava. Již těchto několik důvodů - a našel bych v paměti určitě i mnoho dalších - by každého turistu od další návštěvy Indie odradily. Opak je pravdou. Indie je magická, a zatím jsem ještě nepřišel na to proč. A vlastně po tom ani nepátrám. Jen vím, že se sem budu ještě několikrát vracet.

V březnu tohoto roku jsem právě dle referencí zmiňovaného kamaráda odjel do Indie s cílem projet si indický svazový stát Radjasthán, který leží na severozápadě země u hranic s Pakistánem a jehož rozloha je asi 4x větší než rozloha České republiky. Původně se mnou měl jet i mladý indický cyklista, se kterým jsem se seznámil v Indii před dvěma lety. Kvůli němu jsem letěl do Bombeje (a ne do Dillí, které je Radjasthánu blíž), abych se až na místě dozvěděl, že se hoch na poslední chvíli náročného plánu zalekl a ze společné cesty se vymluvil. Nicméně jsem strávil v jeho rodině téměř tři nezapomenutelné dny, a tato zkušenost mě také nesmírně obohatila. Byla to sice rodina vyšší střední vrstvy, tedy vrstvy, jejichž názory a způsob života se již velmi blíží evropskému pojetí, ale byla to přece jen Indie, a poznat místní lidi takto zevnitř je zkušenost opravdu nezapomenutelná.

Nočním autobusem jsem se tedy druhý den z Bombeje přesunul o 500km na sever do města Ahmedabád, který sice leží ještě ve svazovém státu Gujarát, ale do Radjasthánu je to odtud, co by kamenem dohodil. Na horko jsem byl připraven, ale přesto mě teploty, které se v 11 hodin dopoledne vyšplhaly na 48°C, trochu zaskočily. Jelikož není nic náhoda, ještě tento první den mě zastavil na ulici jeden Ind a dal se se mnou do řeči. Kupodivu mluvil velmi dobře anglicky.

„A vy nepoužíváte cibuli proti přehřátí?“ zeptal se mě jen tak mimochodem.

„To jako jíst?“

„Ne,“ zasmál se. „Plátek cibule si dejte pod čepičku (cyklistickou) a plátek do každé boty pod chodidlo. Energie cibule se propojí přes akupunkturní dráhy a nikdy se nepřehřejete,“ zněla jeho rada.

Moc jsem tomu nevěřil, ale ještě ten večer jsem si koupil na trhu cibuli a hned ráno na sebe aplikoval tři plátky cibule. Teploty byly pak každý den stejné - mezi 11. a 16. hod. těsně pod 50°C, spotřebu vody jsem měl neuvěřitelnou, ale opravdu jsem nikdy na sobě nepocítil něco jako přehřátí.

Jednou jsem během dne sundal čepičku a na zem vypadl plátek cibule. Stalo se mi to v době, když jsem dokupoval zásoby vody. Dělal jsem jakoby nic a botou se snažil cibuli nenápadně odsunout.

„Jé, cibule. To máte proti přehřátí, že?“ zněl dotaz vůbec ne překvapeného prodáváče.

Od této doby jsem už věděl, že si to jen nenamlouvám, ale že je to zde asi běžně užívaná věc, a tím pádem toto všem vřele doporučuji.

Západní polovinu Radjasthánu tvoří poušť. Není to přímo saharský typ pouště, neboť zde se v písečných dunách docela daří malým suchým keříkům, které tvoří potravu pro stádečka koz, sem tam i ovcí. Velbloudů je zde také dost, ale ty jsem nikdy neviděl tyto keříky okusovat. Kdoví co jedí. Keříky mají ovšem tu nevýhodu, že netvoří žádný stín, takže mně nezbývalo než šlapat asi 1000 km pod trvalým slunečním zářem. Naštěstí je v této poušti dost míst, kde se dá dokoupit voda a základní potraviny. Většinou jsou to městečka, která vždy disponují jednou ulicí, která funguje jako tržiště. Zde se dá vlastně koupit cokoliv. Vzdálenosti mezi takovými obydlenými místy nebyla nikdy větší než 40 km, takže jediná věc, které jsem se před cestou obával - tj. jak to bude s pitnou vodou - se nakonec nepotvrdila. Vody jsem měl kolik chtěl, a když jsem se jeden den snažil spočítat, kolik jsem toho vlastně za 24 hodin vypil, došel jsem až k číslu kolem 15 litrů. A to bez jediné potřeby zastavení, abych si odskočil. Trochu jsem měl strach, co tomu řeknou ledviny, ale pak mi doma jeden známý doktor říkal, že ledviny absence močení nijak nepoznají. Prý pracuji v takových podmínkách normálně, jen vylučování v tu chvíli zastoupí kůže. Zpětně teď mohu říci - i když jsem si párkrát prošel určitou krizí z fyzického nebo spíše psychického vyčerpání - že průjezd Radjasthánskou pouští byl mimořádně silný zážitek, na který se nezapomíná. Přírozené že v tom pozitivním smyslu.

Radjastán je rovinatý stát, pohoří je zde poskrovnu a i ty mají max. kolem 1000 m n.m. Pro cyklistu tedy nic namáhavého. Kdyby mi nefoukal občas horký protivítr, tak by se dalo říci, že skoro cyklistická idylka. Tam, kde se z roviny zdvihá kopec, téměř vždy se na něm tyčí pevnost. Jestliže je kopec veliký, tak i pevnost je obrovská a v tomto případě je zde postaven většinou i veliký palác. Pod kopcem se pak rozprostírá město či městečko.

Nejnádhernější z nich je tzv. „pouštní město“ Jaisalmer. Přesně si pamatuji ten pocit, kdy jsem jel navečer nekonečnou pouští a měl toho plné zuby a v tom se přede mnou na obzoru objevila na kopci veliká pevnost. Tato pevnost je však, na rozdíl od všech ostatních, normálně obydlená. Vjel jsem dovnitř a mé nadšení nebralo konce. Středověké domy a uzounké uličky, kupodivu čisté, na každém rohu stánky nebo obchody s turistickým artiklem a hlavně - většina těch přenádherných a architektonicky propracovaných kamenných domů funguje jako hotely. Je to nepopsatelný pocit - chodit po domě, který se nezměnil v průběhu mnoha století a dokonce i zde spát - vůbec jsem netušil, že mohu něco takového takto emotivně prožívat. Když jsem si pak vylezl na střechem domu, který všude funguje jako restaurace a za malý peníz jedl pod milióny rozžářených hvězd vydatnou večeři, ke spokojenosti mi nic nechybělo. Dokonce jsem měl pocit, že i kdybych druhý den musel nějakým způsobem odjet domů, tak bych si říkal, že cesta do Indie stála díky Jaisalmeru za to.

Poté následovala města Jodhpur - „modré“ město (mimochodem toto město je zobrazeno na všech plakátech lákajících turisty do Radjasthánu) s rozsáhlou pevností tyčící se nad městem, Jaipur - „růžové“ město, v jehož centru mají všechny domy růžové zdobené omítky a mnoho a mnoho jiných „turistických atrakcí“ jako je např. Mont Abu, Pushkar, Bundi, Udaipur aj. Popis cesty a zážitků by určitě vydal na celou knihu.

Když už jsem byl na východní hranici Radjasthánu, nedalo mi, abych nezajel pár desítek kilometrů do města Agra (svazový stát Uttar Pradeš), kde se nalézá světoznámý Taj Mahal, jeden z nově uznaných sedmi divů světa.

Stavba je to monumentální, takže si myslím, že je dobré si připomenout historická fakta, která se k této „hrobce“ vážou:

V roce 1629 zemřela manželka indického mogula při porodu čtrnáctého dítěte. Bylo jí 36 let a byla už 17 let vdaná. Její manžel Šáh-džáhán tím ztratil nejen milovanou ženu, ale i chytrou politickou rádkyni. Podle zpráv pro ni truchlil dva roky (podle jiného vyprávění mu bolesti zbělely vlasy). Učinil slib, že postaví pomník, který by byl hoden památky jeho ženy, něco zcela mimořádného, čemu by se nemohlo rovnat nic na světě. Arjumand Banu, která je také známa jako Mumtáz Mahal (Vývolená palácem), tak dostala neobyčejný náhrobek, který se označuje zkratkou jejího jména: Taj Mahal (Tádž Mahal).

Budova se proslavila po celém světě a přitahovala neuvěřitelně mnoho návštěvníků. Silueta známá z nesčetných fotografií se stala symbolem Indie. Tento obraz je prostě s Indií spjat. Taj Mahal lze opětovně navštěvovat a návštěvník bude znovu a znovu překvapen. V různé denní době za různého osvětlení působí na diváky vždy jinak. Chybí mu monumentální tíha pomníku, kterou by se dalo očekávat. Spíš se zdá, že se vznáší mezi nebem a zemí - jeho proporce, jeho symetrické členění, okolní zahrady a zrcadlení ve vodě se spojují v dojem, který nezměrnému počtu návštěvníků zaráží dech.

Taj Mahal postavilo asi 20 000 pracovních sil za dobu 22 let. Pomník je postaven z mramoru (který bylo nutno dopravit z kamenolomů, vzdálených 300 kilometrů), ale rozhodně to není budova celá v bílém, jak chtějí vzbuzovat dojem mnohé fotografie. Do povrchu jsou vlo-

ženy tisíce drahokamů a polodrahokamů a pro kaligrafické výzdoby byl použit černý mramor. Císelované mramorové obklady jsou uměleckými řemeslnými pracemi a vrhají fascinující stíny, vždy podle toho, jak dopadá světlo. Kdysi měl Taj Mahal stříbrné dveře. Uvnitř bylo zábradlí ze zlata a přes náhrobek princezny, zřízený přímo nad místem, kde byla zpopelněna, ležel šál posázený perlami. Cenné předměty rozkradli zlodějové, kteří se prý i nadále pokoušejí vkládané drahokamy vylamovat. Avšak přes všechno působí komplex dodnes na každého návštěvníka mocně.

Budova stojí v zahradách a vchází se do ní třemi velkými, překrásnými vstupními bránami (z východu, západu a jihu, ze severní strany teče řeka Yamuna). Brány nejsou jen obyčejné vstupy - - architekturou spíše připomínají samostatné, červenohnědě omítnuté paláce.

V roce 1658 se prodral k moci panovníkův syn Aurangzéb a zavřel otce na devět let až do jeho smrti do domácího vězení v pevnosti Ágra. Prý za to, že stavbou Taj Mahalu dokonale vyprázdnil královskou pokladnici a celý stát tak přivedl na mizinu. Jediné, co si vězňený Šáh džáhán vymohl, byla skutečnost, aby odtamtud mohl vidět Tadž Mahal...

Po třech týdnech strávených na tomto překrásném kousku Indie a našlapaných 2000 km (plus asi 700km najetých autobusem, nepočítám do toho však cestu nočním busem z Bombeje do Ahmedabádu a zpět) se mi ani odtud nechtělo odjíždět. Pokud někoho tento článek inspiroval, pak vězte, že návštěva zajímavých míst v indickém státě Radžastán opravdu stojí za to. A jestliže se tam někdo opravdu vypraví, určitě mi pak napíše, že jsem si nevymýšlel.

Nabídka akcí, na kterých se také podílíme

Týdenní přednáškový a relaxační pobyt v přírodě

(1. ročník proběhl úspěšně v loňském roce)

Motto: *Každý den můžeme trochu nahlédnout do ráje.* (Roland Leonhardt)

Místo: skautský tábor Randulka v blízkosti Boskovic

Datum konání: 23. 8. - 31.08. 2008

Cena: 1800,- Kč, z toho přihlašovací záloha 500,- Kč/osoba

Program: přednášky osobností zabývajících se duchovním růstem člověka (Ing. Antonín Červený, Ing. Karel Funk, MVDr. Josef Staněk a další ...), sportovní a tvořivé aktivity, hry, vzájemná výměna zkušeností a postřehů, večerní posezení u ohně, atd. ...

(Program není uzpůsoben pro děti)

Ubytování: podsadové stany pro dva, spaní ve vlastním spacáku.

Prostředí: skautská základna na louce uprostřed krásných lesů s potokem, rybníčky a v blízkosti Moravského krasu.

Kontakt pro dotazy a přihlašování:

Roman Indra: tel.: 776292673

Vladka Cikánková: tel.: 776638661

e-mail: poznani2008@seznam.cz

Přihlašovat se lze do 15. 7. 08 - maximální počet účastníků je 35!

Doporučujeme:**HLUBINNÁ REGRESNÍ TERAPIE / HRT /
MINULÉ ŽIVOTY**

Duchovní léčba psychických a psychosomatických potíží touto alternativní metodou bez použití hypnózy. Tato terapie nám odpoví na otázku „Kdo jsem, odkud přicházím, kam směřuji“.

František Cappellari
www.psychic.ic.cz
psychic.cf@centrum.cz
tel. 608 879 431

Dominika Pluhařová
www.regresniterapie.wz.cz
pluharova.d@seznam.cz
tel. 777 214 400

Pořádáme: týdenní i víkendové kurzy HRT, semináře, přednášky a individuální terapii
www.regresniterapie.wz.cz, www.psychic.ic.cz

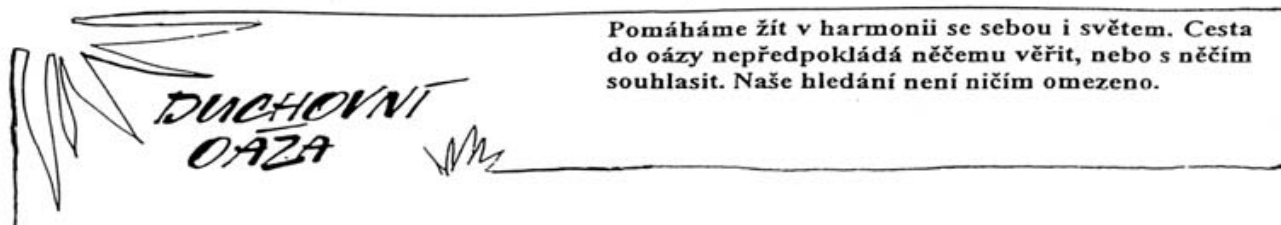
Pomocí této alternativní metody můžete :

- nalézt příčiny svých psychických a psychosomatických potíží a odstranit je
- hlouběji poznat a pochopit duchovní zákonitosti /karmu/
- pochopit sebe sama, cíl a smysl svého života
- zásadně zlepšit své zdraví a tím změnit svůj dosavadní život
- dostat odpovědi na řadu otázek, které jste dříve získat nemohli

Jaké potíže lze například řešit: migrény, fobie, alergie, astma, ekzémy, bolesti zad, deprese, strachy (ze smrti, o život, z vody, z výšek nebo hloubek ...), také je možno řešit vztahové problémy, pomoci lidem procházejícím psychospirituální krizí a podobné potíže.

V odůvodněných případech pomáháme při:

- odvádění přivtělených duší
- navazování komunikace s duchovními průvodci nebo s duchovními městy

Léčení metodou SU JOK - Věrka

Metoda SU JOK léčí přes reflexní body na ruce a noze bez medikamentů pomocí magnetů, barev, zahřívání moxou, semínky a jinými způsoby. Nemocný si léčebné úkony provádí sám. Léčí nemoci páteře, problémy s trávením, gynekologické a urologické potíže, migrény, únavu a další zdravotní potíže.

Kontaktní E-mail: verka.skrivankova@duchovni-oaza.cz.

Věrka Skřivánková
SU JOK
léčení přes reflexní
body na ruce a noze

Individuální konzultace - Pepa

- Diagnostika karmy a práce s karmou podle knih S.N. Lazareva Diagnostika karmy
 - Krize v partnerských a jiných vztazích
 - Životní krize (ztráta blízké osoby, ztráta práce, ztráta smyslu života apod.)
 - Odvádění přivtělených duchů v auře člověka
 - Regrese - návrat do minulosti za účelem zjistit, čím a jak jsem porušoval Boží zákony
- Aktuální nabídku najdete na <http://www.duchovni-oaza.cz/>, nebo zašleme na vyžádání.
Kontaktní E-mail: pepa.skrivanek@duchovni-oaza.cz

Ing. Josef Skřivánek CSc.

Poradenství a kurzy,
individuální konzultace

Místo u Věrky i Pepy: u Skřivánků, Jabloňová 1 v Brně - Medláncích

Cena pracovní hodiny Věrky i Pepy: 110,- Kč; po domluvě je možné snížení ceny na 50,- Kč pro studenty a sociálně slabší.

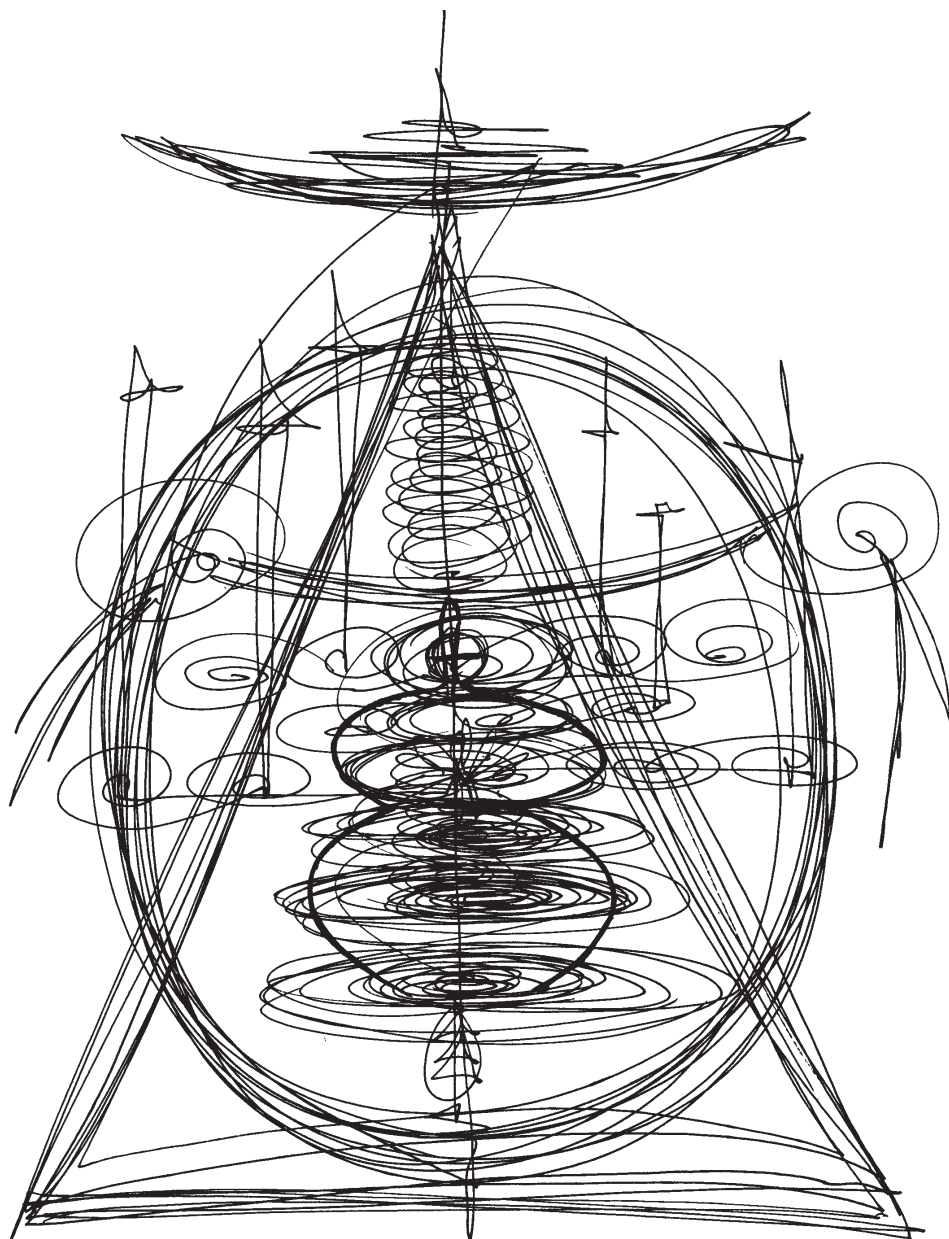
Nahrávky z přednášek

Stálá nabídka všech nahrávek s dr. Staňkem ve formátu MP3 je umístěna i na našich webových stránkách. Pokud si budete chtít kteroukoliv z nich zakoupit, je to stále možné. Doba doručení je asi 14 dní od objednání, neboť nahrávky nejsou skladem, ale musíme je objednávat.

Nová nahrávka:

Panorama 5/2008, jen ve formátu MP3

Obsah: • Rozbor budoucího vývoje civilizace • Vzorec chování je novou archou Noemovou • Možnosti člověka s ryzí duší • Pravdu nelze popsat, je třeba ji žít • Otázky a témata z publika. Celkový čas: 10hod 45min.. Cena: 350 Kč.

Energetická kresba pro posílení vitality pro toto letní období

Energii lze čerpat přikládáním rukou na obrázek nebo nošením zmenšené kopie kresby u sebe a s prosbou k přírodním silám a Matce Zemi o předávání potřebné energie. (J. Brzobohatá)